

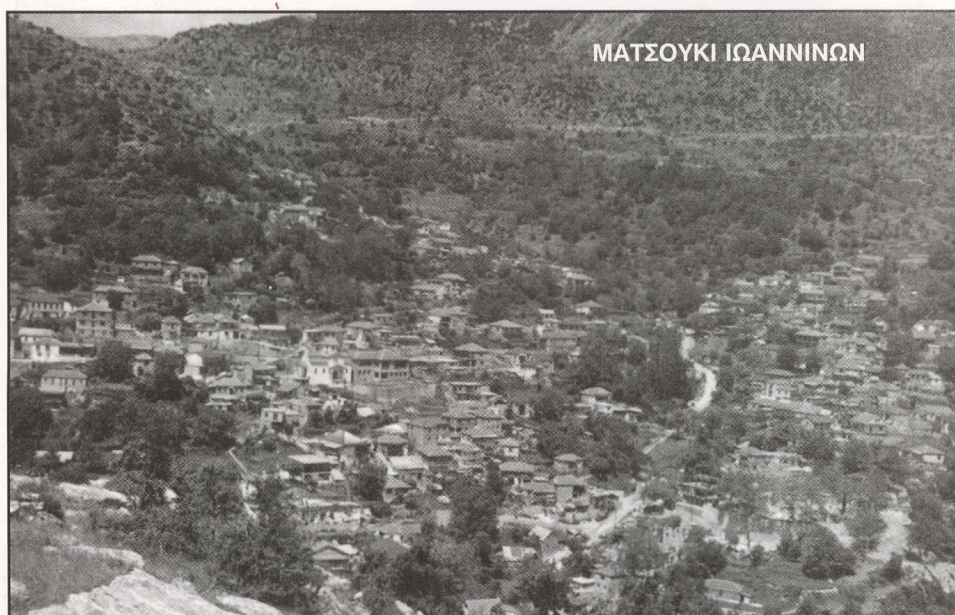
ΠΥΡΡΟΣ

Δυναμική
Επικοινωνία

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ-ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΤΩΝ ΗΠΕΙΡΩΤΩΝ ΤΗΣ ΔΙΑΣΠΟΡΑΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ 32 - 106 83 ΑΘΗΝΑ • ΤΗΛ: 210-8233830 - FAX: 210-8238468 • ΕΤΟΣ 8ο - ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 41, ΙΟΥΛΙΟΣ - ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2008 • ΤΙΜΗ ΤΕΥΧΟΥΣ: 1,50 ΕΥΡΩ

"ΟΔΟΣΤΡΩΤΗΡΑΣ" Ο "ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ II"

ΜΑΤΣΟΥΚΙ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ΚΥΡΙΟ ΘΕΜΑ ΣΤΙΣ ΛΑΪΚΕΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΙΣ ΤΟΥ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΟΥ

ΓΕΜΙΣΕ κόσμο η Ηπειρωτική ενδοχώρα, τις ημέρες του καλοκαιριού, με αποκορύφωμα αυτές της «Δεκαπενταύγουστης Πασχαλιάς».

Αναστήθηκε, για άλλη μια φορά το Ηπειρωτικό χωριό και έζησε στιγμές μεγαλείου, καθώς από παντού συνέρρεαν οι συντοπίτες για ένα αντάμωμα, για ένα τσίπουρο κάτω από τον βαθύσκωτο πλάτανο, για μια στροφή στο χορό τα γυρίσματα. Άλλος αέρας, άλλο πνεύμα, άλλο ήθος.

Και κει, στο αντάμωμα και στον χορό, ξετυλίχθηκαν παντού και οι λαϊκές συνελεύσεις. Για τα θέματα του τόπου. Για ενημέρωση, ανταλλαγή απόψεων και διατύπωση προτάσεων. Τον πονάμε τούτο τον ευλογημένο τόπο. Και καταθέτουμε γι' αυτόν και την ψυχή μας.

Κυρίαρχο θέμα στις συζητήσεις ο νέος "Καποδίστριας", ο οποίος είναι προ των πυλών και ανατρέπει όλα τα δεδομένα, σε όλη την Ήπειρο, η συγκρότηση της οποίας, σε Τοπικό Αυτοδιοικητικό επίπεδο, έχει σήμερα ως εξής:

ΝΟΜΟΣ ΑΡΤΑΣ: 13 Δήμοι
και 3 Κοινότητες.
ΝΟΜΟΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ: 28 Δήμοι

και 13 Κοινότητες.
ΝΟΜΟΣ ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ: 8 Δήμοι
και 2 Κοινότητες.
ΝΟΜΟΣ ΠΡΕΒΕΖΑΣ: 8 Δήμοι
και 1 Κοινότητα.

Σύμφωνα με τις προτάσεις που έδωσε πρόσφατα στη δημοσιότητα η Κεντρική Ένωση Δήμων και Κοινοτήτων Ελλάδος (ΚΕΔΚΕ) για τη χάραξη των νέων ορίων των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης η Ήπειρος θα έχει την εξής αυτοδιοικητική διάρθρωση:

ΝΟΜΟΣ ΑΡΤΑΣ: 3 Δήμοι.
ΝΟΜΟΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ: 9 Δήμοι
και 8 Κοινότητες.
ΝΟΜΟΣ ΠΡΕΒΕΖΑΣ: 3 Δήμοι.
ΝΟΜΟΣ ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ: 3 Δήμοι.
(Οι συγχωνεύσεις που προβλέπονται, σελ. 5).

Οι προτάσεις αυτές παρουσιάζονται σε μελέτη με τίτλο «Η πρόκληση μιας νέας Μεταρρύθμισης της πρωτοβάθμιας Τοπικής Αυτοδιοίκησης», που διεξήγαγε το Ινστιτούτο Τοπικής Αυτοδιοίκησης (Ι.Τ.Α.), την οποία παρέδωσε στην ΚΕΔΚΕ, η οποία με τη σειρά της τη δημοσιοποίησε.
Αναμένουμε...

ΑΝΔΡΕΑΣ ΡΙΖΟΣ

Χωρίς Χωριά

«Ο ΠΡΩΤΟΣ "Καποδίστριας" βρήκε στην Ελλάδα σχεδόν 6.000 Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης (5.700 Κοινότητες και 300 Δήμους, περίπου) και με συγχωνεύσεις και συνενώσεις τούς έκανε 1.034.

Ο δεύτερος "Καποδίστριας" -σύμφωνα με τη μελέτη του Ινστιτούτου Τοπικής Αυτοδιοίκησης- καταργεί παντελώς τις Κοινότητες (άλλωστε, γύρω στις 100 έχουν μείνει!) και περιορίζει τους Δήμους στους 380 ή, το πολύ, 390.

(Με τη φόρα που έχουμε πάρει, αν υπάρξει και τρίτος "Καποδίστριας", οι Δήμοι θα περιοριστούν στους 4: Ένας για την Αττική, ένας για την περιοχή της Θεσσαλονίκης, ένας για όλη την ηπειρωτική Ελλάδα και ένας για τη νησιωτική). Η συστηματική αυτή καταστροφή του πατροπαράδοτου Κοινοτικού συστήματος της χώρας μας, είναι και έχει την ίδια πάντα δικαιολογία:

- Οι μικροί ΟΤΑ δεν είναι βιώσιμοι, δεν μπορούν ν' ανταποκριθούν στις σύγχρονες ανάγκες της χώρας και είναι αδύνατο να εξοπλιστούν με τον αναγκαίο μηχανολογικό εξοπλισμό και με το απαραίτητο στελεχικό δυναμικό και μόνο η συνένωσή τους σε ισχυρές μονάδες θ' αντιμετωπίσει το πρόβλημα!

ΑΝ ΑΥΤΗ η δικαιολογία δεν αποτελούσε πρόφαση και ήταν αλήθεια, τότε δεν χρειαζόταν η παντελής καταστροφή των κοινοτήτων και η συρρίκνωση των δήμων. Θα μπορούσαν να ιδρυθούν Σύνδεσμοι Δήμων και Κοινοτήτων -και, μάλιστα, σε επίπεδο επαρχίας- να στελεχωθούν και να εξοπλιστούν και να ανταποκρίνονται στις σύγχρονες απαιτήσεις.

Προτιμήθηκε, όπως πάντα, η εύκολη λύση: Σου πονάει το δόντι, βγάζεις το δόντι ή κόβεις το κεφάλι!

Αναρωτήθηκε, όμως, κανείς τι σημαίνει η καταστροφή των κοινοτήτων για την Ελλάδα; Σημαίνει, πρωτίστως και κυρίως:

1. Αποκοπή του Λαού από τις ρίζες και τις παραδόσεις του. 2. Περαιτέρω ερήμωση των χωριών. 3. Συγκέντρωση του πληθυσμού στις πρωτεύουσες των νέων δήμων. 4. Ερημοποίηση της υπαίθρου. 5. Περαιτέρω συρρίκνωση του παραγωγικού ιστού. 6. Νέο κύμα αστυφίας. 7. Αγορά ολόκληρων χωριών από ξένους. 8. Νέα αύξηση των εισαγωγών. 9. Διόγκωση της ανεργίας στην περιφέρεια. Και 10. Εγκατάλειψη της ορεινής και ημιορεινής ζώνης στην οποία επέζησαν οι Έλληνες σε όλους τους χαλεπούς καιρούς.

ΚΟΝΤΟΛΟΓΙΣ: οι τραγικές σιαμαίες, Διοίκηση και Τοπική Αυτοδιοίκηση, κυφορούν ένα τέρας!..

ΧΡΗΣΤΟΣ ΘΕΟΧΑΡΑΤΟΣ
(Από τον «Αδέσμευτο Τύπο»)

Τα Πύρινα

Η ΑΛΛΗ ΜΑΤΙΑ ΣΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

ΚΕΡΔΟΣΚΟΠΙΚΗ ΑΛΛΟΙΩΣΗ ΤΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗΣ ΠΑΡΑΔΟΣΗΣ

ΜΕ ΑΦΟΡΜΗ τα καλοκαιρινά «πανηγύρια» και την επιδρομή επιτηδείων κερδοσκόπων σε βάρος των πολιτών, είμαστε υποχρεωμένοι να σταθούμε λίγο σε αυτό που αποκαλείται πολιτιστική εκδήλωση. Αλλοιώνεται επικίνδυνα και διαστρεβλώνεται συστηματικά η ουσία της ηπειρωτικής μουσικής παράδοσης σε πολλά από τα πανηγύρια που οργανώνονται παραμονές, ανήμερα ή και τις επόμενες μέρες του Δεκαπενταύγουστου. Η αλλοίωση σε ορισμένες περιπτώσεις είναι τόσο εκτεταμένη και έντονη που μπορούμε να μιλάμε ακόμη και για βιασμό της παράδοσης και της παραδοσιακής μουσικής.

Τα πανηγύρια στα χωριά μας, όπου θα περίμενε κανείς να απολαύσει τη γνήσια δημοτική μουσική (κλαρίνο, βιολί, λαούτο κια ντέφι) και να διασκεδάσει με την ψυχή του, αφήνοντας στην άκρη για λίγο τις σκοτούρες της καθημερινότητας, έχουν χάσει το νόημά τους.

ΑΠΟ ΑΝΤΑΜΩΜΑΤΑ γλεντιού με αληθινά δημοτικά και Ηπειρώτικα τραγούδια, μετατράπηκαν σε επικερδείς συνάξεις που κυριαρχούν, αντί για παραδοσιακά τραγούδια, παρατραγούδα, «γυφτοτραγούδα» και τα εφευρηματικά νεοδημοτικά.

Οι συνάξεις αυτές δεν πραγματοποιούνται στα μεσοχώρια και τις πλατείες, αλλά σε αποκλεισμένους χώρους από επαγγελματίες. Αυτά, δυστυχώς, δεν θυμίζουν συγκεντρώσεις αγάπης, αλλά συνάξεις αρπαχτής και κονόμας.

Κάποιοι καλλίτεχνες, υποτίθεται «παραδοσιακοί», παραποιούν έντονα τα τραγούδια και τους στίχους, που είναι απαύγασμα της λαϊκής σοφίας και άντεξαν στους αιώνες. Πολλές ζυγίες χρησιμοποιούν αρμόνια, ηλεκτρικές κιθάρες και άλλα σύγχρονα μουσικά όργανα με εκκωφαντικά ντεσιμπέλ, που δεν έχουν καμιά σχέση με την Ηπειρώτικη και δημοτική μουσική.

ΑΥΤΟ ΕΧΕΙ ως αποτέλεσμα να μην γλεντάει ο κόσμος, να μην χορεύει και να μην ξεφαντώνει όπως παλιά.

(Από τα «ΣΕΛΛΑΔΙΤΙΚΑ ΝΕΑ»

Αρ. φύλ. 154, Ιούλιος - Αύγουστος 2008)

Ο «ΠΥΡΡΟΣ» ΣΤΗΡΙΖΕΤΑΙ ΣΤΗΝ ΑΓΑΠΗ ΤΩΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ ΤΟΥ. ΣΤΕΙΛΤΕ ΤΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΣΑΣ.

“ΠΥΡΡΟΣ”

ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ 32
106 83 ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ.: 210 - 82 33 830
FAX: 210 - 82 38 468
ΚΙΝ: 6947 - 697420

Δυναμική Επικοινωνία

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ - ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΤΩΝ ΗΠΕΙΡΩΤΩΝ ΤΗΣ ΔΙΑΣΠΟΡΑΣ

● ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ - ΕΚΔΟΤΗΣ: ΜΑΡΙΑ ΛΑΜΑΡΗ ● ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΑΝΔΡΕΑΣ ΡΙΖΟΣ

ΣΤΟΙΧΕΙΟΘΕΣΙΑ - ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ «Πέτρα»

ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ 32, 106 83 ΑΘΗΝΑ, ΤΗΛ.: 210 82.30.830, e-mail: ekdoseispetra@hotmail.com

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ: Θ. ΠΑΠΑΝΗΛΙΟΥ ΚΑΙ ΣΙΑ, ΜΑΝΤΖΑΚΟΥ 3, ΑΘΗΝΑ

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΕΤΗΣΙΩΣ: ΦΥΣΙΚΑ ΠΡΟΣΩΠΑ 15 ΕΥΡΩ - ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΕΣ, ΣΥΛΛΟΓΟΙ: 30 ΕΥΡΩ

ΔΗΜΟΙ - ΚΟΙΝΟΤΗΤΕΣ - ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΙ - ΕΤΑΙΡΕΙΕΣ: 60 ΕΥΡΩ - ΆΛΛΕΣ ΧΩΡΕΣ ΕΥΡΩΠΗΣ: 30 ΕΥΡΩ - ΥΠΟΛΟΙΠΕΣ ΧΩΡΕΣ 30 ΔΟΛΑΡΙΑ ΗΠΑ
Οι απόψεις που εκφράζονται στα ενυπόγραφα κείμενα δεν εκφράζουν απαραίτητα και τη γνώμη της εφημερίδας - Ασυγχώρητος η παρατύπωση -

Ηπειρώτες και φίλοι της Ηπείρου καταθέτουν τις προσωπικές τους απόψεις για θέματα που τους συγκινούν και τους ενδιαφέρουν.

ΠΩΝΥΜΩΣ

Με την ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΣΑΒΒΟΠΟΥΛΟΥ*

Ένα χαμόγελο από την καθημερινή Μόσχα...

«ΣΤΑ ΧΡΩΜΑΤΑ της ρώσικης σημαίας» παραπέμπει το βλέμμα μία πρόσφατη αφίσα, η οποία στολίζει τους διαδρόμους του μετρό της ρωσικής πρωτεύουσας τις τελευταίες εβδομάδες. Το άσπρο, το μπλε και το κόκκινο αναπαριστώνται με αντιστοίχων χρωμάτων λουλούδια.

Μία ακόμα προσπάθεια των αρχών να παρασύρουν τη ματιά των ταλαιπωρημένων επιβατών, που στιβάζονται στις ουρές μπροστά από τις υπό συντήρηση κυλιόμενες σκάλες, σε διαδρόμους που δροσίζονται μόνο από το ρεύμα που δημιουργείται από τους ταχέως διερχόμενους συρμούς. Όλες οι αισθήσεις σε διαρκή παραβίαση από τις αναπαραγόμενες ηχητικές, οπτικές, οσφρητικές απειλές.

Δεν είναι, όμως, ικανά τα χρώματα να τραβήξουν παρά στιγμιαία την προσοχή σου και αναζητάς κάτι πιο δυνατό, για να σου δώσει κουράγιο γι' αυτά τα 5, 10, 15 και ενίοτε 20 μαρτυρικά καλοκαιρινά λεπτά εγκεφαλικής και σωματικής ασφυξίας.

Μέσα στην αγωνιώδη προσπάθειά μου να ξεγελάσω την αναπνοή και τη σκέψη μου από αυτόν τον συνωστισμό, ένα καλοκαιρινό απόγευμα, αντίκρυσσα ακριβώς μπροστά μου μία νεαρή κυρία με έντονα τα χαρακτηριστικά της ανατολικής προέλευσής της, κρατώντας ένα κοριτσάκι μηνών.

Προσπαθούσε και αυτό, σε μια ασυνείδητη προσπάθεια επιβίωσης, να πιάσει κάποιο άλλο βλέμμα, να του γελάσει, για να γελάσει. Μετά πολλών προσπαθειών το βρήκε στην κυρία δίπλα μου, η οποία δεν έδειχνε αρχικά διατεθειμένη να το προσφέρει, αλλά υπέκυψε στον πειρασμό.

Το κοριτσάκι ξεκαρδίστηκε, προσφέροντας και σε μένα μία όαση χαράς και ζωής μέσα σε υπνωτισμένες αναπνοές.

Εγκατέλειψα τις σκέψεις μου και παραδόθηκα στο γέλιο του, το οποίο προσπάθησα, όσο περισσότερο μπορούσα, να συντηρήσω και να ενισχύσω, μόλις η διπλανή κυρία επιτάχυνε και προχώρησε πιο μπροστά...

* Η Δέσποινα Σαββοπούλου κατάγεται από τη Λεπτοκαρυά Ζαγορίου, ζει και εργάζεται στη Μόσχα.

ΒΡΑΒΕΙΑ ΣΕ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΥΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΔΗΜΟ ΜΟΛΟΣΣΩΝ

Ο Δήμος Μολοσσών βράβευσε γνωστούς και λιγότερο γνωστούς δημοσιογράφους που κατέχονται από χωριά του ομώνυμου Δήμου, με απονομή μεταλλίου του Δήμου και τιμητικό δίπλωμα στον καθένα ξεχωριστά για τις δραστηριότητες και προσφορά τους στα δρώμενα της χώρας μας.

Τιμήθηκαν οι παρακάτω δημοσιογράφοι:

Μιχαήλ Μιχαήλ από τη Γρανιτοπούλα, Τάσος Παππάς από την Αετόπετρα και Φωτεινό, Γιώργος Αλμυράς από το Εκκλησιόχωρι, Μαρίνα Τζόκα από το Δεσποτικό, Σωτήρης Αργύρης, Κώστας Ράπτης, Λαμπρινή Θωμά από το Γκρίμποβο.

Η παραπάνω τελετή βραβεύσεων έγινε μετά το πέρας της ημερίδας για τον Διδάσκαλο του Γένους Γεώργιο Σουγδουρή, στο Δεσποτικό από επισήμους της βραδιάς. Αξίζουν συγχαρητήρια στους εμπνευστές αυτής της ωραίας πρωτοβουλίας και στο Δήμο Μολοσσών που την οργάνωσε και την υλοποίησε, δείχνοντας πως αναγνωρίζει την προσφορά των παιδιών της και παράλληλα μας αποκάλυψε τις ευαισθησίες της ως Τοπική Αυτοδιοίκηση.

ΚΟΚΤΕΪΛ ΡΥΠΟΓΟΝΩΝ ΠΑΡΑΓΟΝΤΩΝ ΣΤΑ ΠΟΤΑΜΙΑ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ ΜΑΣ

«Μαύρη σημαία» σε Λούρο και Καλαμά

ΜΕΛΕΤΕΣ ΤΩΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΩΝ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ - ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΕΙΟΥ ΚΑΙ ΔΗΜΟΚΡΙΤΕΙΟΥ

«Πώς είπατε; Εάν υπάρχουν σήμερα καραβίδες και βατράχια στα ποτάμια μας; Θα αστειεύεστε», είναι μία από τις φράσεις κατοίκων παραποτάμιων περιοχών.

Με αυτές τις εκφράσεις το ρεπορτάζ της εφημερίδας ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (17/8/2008) προβάλλει το ζήτημα της ρύπανσης στα ποτάμια της Ελλάδος, αφού, όπως τονίζεται, με «μαύρες σημαίες» θα αξιολογούσαν οι επιστήμονες τα ποτάμια μας, σε έναν διαγωνισμό για την ποιότητα των υδάτων τους (αντίστοιχο με αυτόν της απονομής «γαλάζιων σημαιών» σε ακτές), καθώς οι μετρήσεις σε πολλές περιπτώσεις ξεπερνούν τα όρια συναγερμού, ενώ το κοκτέιλ ρυπογόνων παραγόντων δεν πληγώνει μόνον το περιβάλλον καταστρέφοντας πολύτιμα οικοσυστήματα, αλλά απειλεί ευθέως και την ανθρώπινη υγεία!

Σύμφωνα με τα στοιχεία, η υπεράντληση που γίνεται το καλοκαίρι για την άρδευση καλλιεργούμενων εκτάσεων, επιτείνεται πρόβλημα, αφού τα περισσότερα ποτάμια στη Βόρεια Ελλάδα είναι βεβαρημένα με βαρέα μέταλλα και νιτρικά.

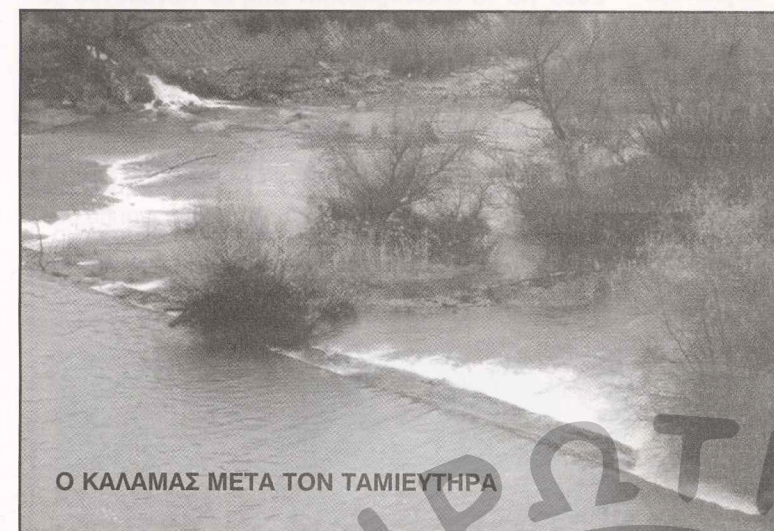
Σοβαρές ενδείξεις ρύπανσης εντοπίζονται και στα ποτάμια της Ηπείρου, στον Λούρο και στον Καλαμά.

Οι μελέτες επιστημόνων του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων και του Δημοκριτείου Πανεπιστημίου Θράκης συγκλίνουν: τα νερά των περισσότερων ποταμών κοντά στις πηγές τους είναι καθαρά. Από τον μέσο ρου έως τις εκβολές τους, όμως, θολώνουν, αλλάζουν χρώμα και σύσταση, καθώς δέχονται ανεξέλεγκτα στικά, βιομηχανικά και γεωργοκτηνοτροφικά απόβλητα - ο ανθρώπινος παράγοντας δρα ανεξέλεγκτα.

Το θέμα έγινε πρωτοσέλιδο σε αρκετές Ηπειρωτικές εφημερίδες, εδώ εμείς αντλήσαμε στοιχεία από την «ΗΧΩ ΤΗΣ ΑΡΤΑΣ» (19/8/2008).

ΟΙ ΠΗΓΕΣ ΤΟΥ ΛΟΥΡΟΥ

Ο ΚΑΛΑΜΑΣ ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΑ

«Πριν από 20 χρόνια ο Λούρος ήταν γεμάτος από κόκκινες καραβίδες, πέστρες και βεβαία βατράχια», αναπολούν οι κάτοικοι, «σήμερα βλέπουμε ένα ποτάμι χωρίς καθόλου ζωή». Το πρόσφατο πόρισμα του Ινστιτούτου Γεωλογικών και Μεταλλευτικών Ερευνών είναι αρκούντως διαφωτιστικό: Η περιοχή είναι γεμάτη χοιροστάσια, τα λύματα των οποίων ρίχνονται ανεξέλεγκτα στο ποτάμι, το ίδιο συμβαίνει και με τα απόβλητα πτηνοτροφείων και σφαγείων.

Παράλληλα, οι γύρω πόλεις δεν διαθέτουν βιολογικό καθαρισμό, με αποτέλεσμα, με αποτέλεσμα αστικά λύματα να καταλήγουν ανεπεξέργαστα στον Λούρο, ένα ποτάμι που εκβάλλει στον Αμβρακικό Κόλπο, μια κλειστή θάλασσα με ένα πολύ ευαίσθητο οικοσύστημα. Σύμφωνα με τους επιστήμονες, η διαρκώς αυξανόμενη ρύπανση του Αμβρακικού συνδέεται άμεσα με τα απόβλητα του Λούρου. Δεν είναι τυχαίο ότι γύρω από τις πηγές του Αγίου Γεωργίου υπάρχουν παντού ταμπέλες με μεγάλα γράμματα: «Εδώ δεν πίνουμε νερό».

ΑΝΑΛΥΤΙΚΟ ΡΕΠΟΡΤΑΖ ΓΙΑ ΤΟΝ ΛΟΥΡΟ ΣΤΗ ΣΕΛ. 11

«Μέσα στον Καλαμά βρίσκεις κυριολεκτικά όλα τα Γιάννενα!»

«Μέσα στον Καλαμά βρίσκεις κυριολεκτικά όλα τα Γιάννενα!», λένε με πικρό χιούμορ οι κάτοικοι. Βιομηχανικά, οικιακά και νοσοκομειακά απόβλητα καταλήγουν στον Καλαμά, αλλά και απόβλητα σφαγείων και τυροκομείων, υπολείμματα φυτοφαρμάκων, λιπασμάτων και ζιζανιοκτόνων. Παράλληλα ο Καλαμάς δέχεται τα απόβλητα οικισμών από όπου διέρχεται και σε πολλά σημεία οι όχθες του μετατρέπονται σε σκουπιδιότοπους.

ΑΡΧΕΙΟ ΤΥΠΟΥ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗΣ ΔΙΑΣΠΟΡΑΣ: Μία πρωτοβουλία των εκδόσεων «Πέτρα»

ΣΤΙΣ 5 ΗΠΕΙΡΟΥΣ

ΜΕ ΤΟΥΣ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟΥΣ ΦΟΡΕΙΣ ΣΤΑ ΣΤΑΥΡΟΔΡΟΜΙΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

ΠΟΙΟΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΕΣ ΟΙ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΩΝ ΚΑΛΑΜΑ

«ΘΥΑΜΙΑ 2008»

ΣΕ ΜΙΑ ΕΠΟΧΗ συνεχών και έντονων διαφοροποιήσεων, σε μια υπαρκτή και συγχρόνως ανησυχητική υποκινητικότητα των Αδελφοτήτων και μαρasmus των χωριών της περιοχής μας, όπου οι δομές της ελληνικής κοινωνίας δοκιμάζονται σκληρά, η Ομοσπονδία μας προσπάθησε και πέρασε κάποια μηνύματα επίκαιρα, ανθρωπιστικά και αγωνιστικά μέσα από τις περιβαλλοντικές, πολιτιστικές και αθλητικές εκδηλώσεις της «ΘΥΑΜΙΑ 2008». Έδωσε έτσι το στίγμα της αναγνώρισης, συμμετοχής και πάλης για τα προβλήματα της περιοχής μας, με τις δυνάμεις που διαθέτει και ευελπιστεί να δυναμώσει στο άμεσο μέλλον.

Οι πολιτιστικές εκδηλώσεις είχαν την αναμενόμενη επιτυχία, όχι όμως και οι αθλητικές, οι οποίες έχουν φθίνουσα πορεία τα τελευταία χρόνια, κάτι που πρέπει να μας προβληματίσει έντονα όλους

Από εκδήλωση των «Θυαμίων 2008».

μας και κυρίως τα Δ.Σ. των Αδελφοτήτων και τους νεολαίους της περιοχής μας (ντόπιους και απόδημους). Οι εκδηλώσεις ξεκίνησαν αρχές Αυγούστου 2008 για να ολοκληρωθούν στις 20 Αυγούστου με την τελετή λήξης αυτών, στο όμορφο και ιστορικό **Δεσποτικό (Κρετσούνιστο) Δήμου Μολοσσών**.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΠΟΥΡΑΤΖΗΣ

Η ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΩΝ ΚΑΛΑΜΑ ΒΡΑΒΕΥΕΙ

ΚΑΤΑ ΤΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ των εκδηλώσεων του καλοκαιριού «ΘΥΑΜΙΑ 2008» η Ομοσπονδία βράβευσε δύο εκλεκτά πρόσωπα, που το καθένα από τον χώρο του, προσέφερε και προσφέρει σημαντική βοήθεια σε συμπατριώτες μας και συλλόγους μας. Πρόκειται για τους:

ΔΡΑΚΟ ΔΗΜΗΤΡΙΟ Ιατρό Παθολόγο, Διευθυντή του Κέντρου Υγείας Βουτσάρ, ο ακρογωνιαίος λίθος ύπαρξης του Κέντρου Υγείας Βουτσάρ.

Πάνω απ' όλα άνθρωπος και εξαίρετος επιστήμονας. Απλός, καλοσυνάτος, γλυκομίλητος, καρδιά μπαξέ, όπως λέμε εμείς οι Ηπειρώτες. Κοσκινίζει τον ασθενή στην κάθε επίσκεψή του, τον ενθαρρύνει, τον απαλλάσσει από περιττές μετακινήσεις, τον ενημερώνει για την πάθησή του και τηλεφωνικά. Υπεύθυνος και ουσιαστικός, απαιτητικός και διεκδικητικός, άσκνος και εργασιολογικός, είναι μερικά χαρίσματα που δύσκολα συναντά κανείς στις μέρες μας. Γι' αυτό και δίκαια έχει αποκτήσει την καθολική εύνοια των κατοίκων της περιοχής μας.

Δίκαια η Ομοσπονδία μας τον βράβευσε για την τεράστια προσφορά του στην περιοχή μας, ως άνθρωπο και εξαίρετο επιστήμονα.

Ευχόμαστε στον γιατρό μας, να είναι πάντα καλά και να συνεχίζει το ανθρωπιστικό και επιστημονικό έργο του μέσα από τις όποιες δυσκολίες που λογικά αντιμετωπίζει και προκύπτουν.

ΚΟΛΟΜΒΟΥΝΗ ΧΡΗΣΤΟ του Στέλιου. Επιχειρηματίας ηλεκτρικών και ηλεκτρονικών ειδών. Δραστήριος, απαιτητικός, εργασιολογικός και πετυχημένος επιχειρηματίας. Παράλληλα ένθερμος πατριώτης και πάντα κοντά στον συγχωριανό-συμπολίτη-συνάνθρωπο του. Τα βοηθήματα συνεχί προς κάθε κατεύθυνση. Η προσφορά του πολύτιμη, πολύπλευρη και πολύχρονη προς τα Χωριά-Αδελφότητες-Πολιτιστικούς Συλλόγους-Ομοσπονδίες της περιοχής μας και εν γένει της Ηπείρου κι όχι μόνο. Δίκαια η Ομοσπονδία μας τον βράβευσε. Όχι γιατί την ανακουφίζει οικονομικά όποτε χρειαστεί, αλλά γιατί αφουγκράζεται και ζει τα προβλήματα και τους Ηπειρώτικους παλμούς, γιατί βοηθάει από το δικό του μετερίζι κάθε τι που αφορά την περιοχή μας και την Ηπειρο, ώστε να έχουν διάρκεια και μέλλον τα χωριά μας και οι Αδελφότητές μας. Γι' αυτό η προσφορά του είναι πραγματικά μεγάλη. Να είσαι πάντα καλά και δραστήριος Χρήστο, να εξακολουθείς να βοηθάς, όπως εσύ ξέρεις και μπορείς, τον Συνάνθρωπό σου και τους Συλλόγους μας.

(Από τον «ΠΑΛΜΟ ΤΟΥ ΚΑΛΑΜΑ»)

Το μπόλιασμα

Πέρασε και αυτό το καλοκαίρι για τα χωριά μας. Πληθωρικές οι εκδηλώσεις και συνωστισμός στα πανηγύρια. Τα χωριά γέμισαν και η κυκλοφορία των αυτοκινήτων ασταμάτητη με σημάδια κυκλοφοριακής ασφυξίας! Οι πλατείες, τα μεσοχώρια και οι ρούγες αντήχησαν από φωνές, τραγούδια και παιδικές αταξίες. Και αυτό ήταν ένα από τα χαρακτηριστικά του φετινού καλοκαιριού. Ο μεγάλος αριθμός παιδιών, μικρών και μεγάλων, και μια έντονη συμμετοχή στα πανηγύρια.

Και συχνά οι «δίπλες» στους χορούς να κυριαρχούνται από αγόρια και κορίτσια που έδιναν τον τόνο του κεφιού και νεανική άνθηση στα χωριά! Οι παρατηρήσεις αυτές είναι σχεδόν καθολικές, όπως το διαπίστωσαν πολλοί. Η μεγάλη και έντονη παρουσία των νέων. Και η παρουσία αυτή δεν είναι χωρίς κάποιο νόημα για τα χωριά μας.

Οι νέοι γόννοι, οι νεώτεροι άνθρωποι, σφυρηλατούν τους δεσμούς με τα πατρογονικά ριζολήρα. Δεν μπορεί! Κάτι μένει, κάτι δένει μέσα τους με το χωριό. Και δεν είναι μόνο η δημιουργία και η γεύση μιας ανήλικης. Δημιουργούνται φίλδες, συντροφίες, ομαδικότητα, μια, θα λέγαμε, χωριανικότητα, που αφήνει την υποψία ότι και μελλοντικά ραντεβού έδωσαν να ξαναβρεθούν στα χωριά και να γευτούν την παράδοση.

Πάνω από όλες αυτές τις εκφάνσεις, γίνεται ένα μπόλιασμα των νέων, μια αγάπης για το χωριό και ξαναζω-ντανεύει η ελπίδα ότι αυτοί οι νέοι θα συνεχίσουν να έχουν τους δεσμούς με το χωριό και να επανέρχονται και να συνεχίζουν, έστω και με νέες συνθήκες, την έντονη και δυναμική, αλλά και συγκινητική παρουσία τους στα χωριά μας.

Άλλωστε στα χωριά μας μέχρι σήμερα τέτοια «μπολιάσματα» συνεχίζουν να υπάρχουν, σε πείσμα των αντίξωων καιρών και άλλων βιοτικών δυσκολιών. Είναι και αυτό μια αισιόδοξη προοπτική.

(Η «ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΠΩΓΩΝΙΟΥ» ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2008)

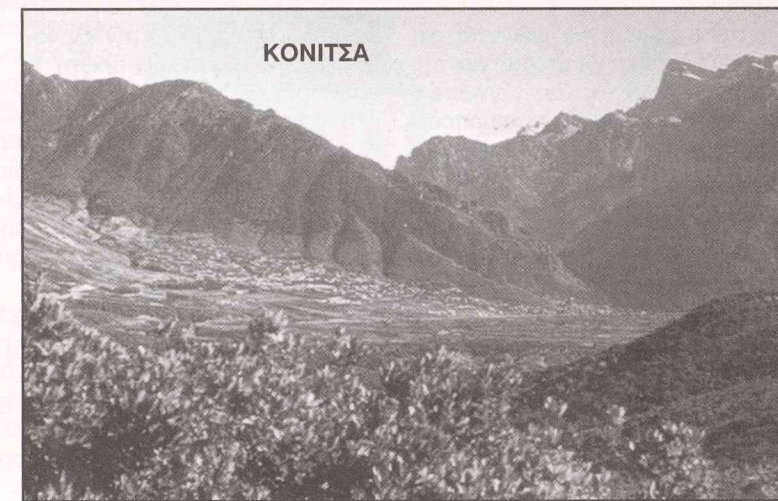
Σχέδιο για την ανάπτυξη του ορεινού όγκου της Ηπείρου

Ο ΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΟ σχέδιο για την ανάπτυξη του ορεινού όγκου της Ηπείρου εκπονεί η κυβέρνηση, προκειμένου να ανακοπεί η πληθυσμιακή συρρίκνωση των ορεινών περιοχών και γενικότερα η παρακμή τους.

Η στενή «οικονομίστικη» αντίληψη περί ανάπτυξης τα παλαιότερα χρόνια, αλλά και η σύγχρονη αντίληψη της «αειφόρου ή βιώσιμης» ανάπτυξης, υποστηρίζουν τοπικοί φορείς της Ηπείρου, είχε αντιφατικά και μονόπλευρα αποτελέσματα. Οδήγησε, δηλαδή, σε μονοκαλλιέργεια του τουρισμού και σε πολιτικές διαχείρισης του φυσικού περιβάλλοντος, οι οποίες αφάνισαν τις παραδοσιακές παραγωγικές δραστηριότητες.

Όπως δήλωσε ο υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών Νίκος Λέγκας «η εφαρμογή ενός προγράμματος ανάπτυξης των ορεινών μειονεκτικών περιοχών της Ηπείρου θα πρέπει να βασίζεται στο αρμονικό πολιτιστικό, κοινωνικό και οικονομικό πάντρεμα όλων των ζωτικών παραγωγικών δραστηριοτήτων, είτε έρχονται από το παρελθόν, είτε κοιτούν στο μέλλον».

Ο ορεινός χαρακτήρας της Ηπεί-

ΚΟΝΙΤΣΑ

ρου απαιτεί σοβαρή αναπτυξιακή αντιμετώπιση, χωρίς ισοπεδωτικά αντίγραφα ή απομιμήσεις επιλογών γενικής εφαρμογής.

Ο κ. Λέγκας υποστήριξε ότι το πρόγραμμα «ΠΙΝΔΟΣ», το οποίο χαρακτήρισε ως σημαντικό εργαλείο ορθολογικής ανάπτυξης και φιλόδοξο πρόγραμμα, «αποδείχθηκε αρκετά αποτελεσματικό και δεν είναι τυχαίο ότι όλες οι περιοχές της χώρας διεκδικούν ανάλογο πρόγραμμα».

Επεσήμανε, μάλιστα, ότι το πρό-

γραμμα «ΠΙΝΔΟΣ» η κυβέρνηση όχι μόνο το συνεχίζει, αλλά και το δυναμώνει, θέτοντάς το σε πιο στέρεη βάση και αυξάνοντας τον προϋπολογισμό του και με ευρωπαϊκά κονδύλια.

Η αξιοποίηση των ορεινών όγκων της Ηπείρου είναι ανάγκη να ενταχθεί στο πλαίσιο της στρατηγικής για την ισόρροπη ανάπτυξη και την ενίσχυση της κοινωνικής συνοχής.

Οι παρεμβάσεις στους ορεινούς όγκους της Ηπείρου δεν πρέπει να είναι απλώς ένας μακρύς κατάλο-

Ο υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών Νίκος Λέγκας.

γος έργων τεχνοκρατικού χαρακτήρα. Το μέλημα θα πρέπει να είναι οι άνθρωποι των ορεινών περιοχών να ανταμείβονται τις αλλαγές στην καθημερινή τους ζωή και να βλέπουν τις αλλαγές που δρομολογούνται, ώστε να αντικρίζουν το μέλλον τους με αισιοδοξία και αίσθημα ασφάλειας.

Γι' αυτό χρειάζεται να εξαλειφθούν οι συνθήκες απομόνωσης και εγκατάλειψης των ορεινών χωριών, συνθήκες που με ιδιαίτερο τρόπο βιώνονται στην Ηπειρο.

(Στοιχεία για το ρεπορτάζ από την καθημερινή εφημερίδα της Άρτας «Η ΓΝΩΜΗ»)

Παράταση για το Κτηματολόγιο

ΠΑΡΑΤΑΣΗ ενός μηνός, έως τις 31 Οκτωβρίου 2008, για την υποβολή δηλώσεων στο Εθνικό Κτηματολόγιο, έδωσε ο υπουργός ΠΕ-ΧΩΔΕ Γιώργος Σουφλιάς και ανακοίνωσε επέκταση στο ωράριο λειτουργίας των Γραφείων Κτηματογράφησης.

Στην Αθήνα, στον Πειραιά, στη Λάρισα, στον Βόλο, στην Κατερίνη και στην Κοζάνη, τα Γραφεία Κτηματογράφησης θα λειτουργούν από τις 8 το πρωί ως τις 8 το βράδυ, ενώ επέκταση του ωραρίου λειτουργίας ως τις 5 το απόγευμα θα υπάρξει και σε όλα από τα Γραφεία Κτηματογράφησης των 107 περιοχών της χώρας δεν παρατηρείται μεγάλη κίνηση.

Όλα τα Γραφεία Κτηματογράφησης θα λειτουργούν και το Σάββατο από τις 8.30 το πρωί ως τις 3.30 μετά το μεσημέρι.

ΤΟ ΣΕΝΑΡΙΟ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ Ο.Τ.Α. ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΤΗ ΜΕΙΩΣΗ του αριθμού των σημερινών δήμων, με την παράλληλη κατάργηση όλων των αυτόνομων κοινοτήτων, προβλέπεται σύμφωνα με ένα νέο σενάριο που δημοσίευσε και ανήγγειλαν τα Μέσα Μαζικής Ενημερότητας πρόσφατα.

Σύμφωνα με ρεπορτάζ του συνόλου των εφημερίδων, η πρόταση της κυβέρνησης στα πλαίσια της διοικητικής μεταρρύθμισης που αφορά την Ηπειρο, προβλέπει σύσταση 17 δήμων.

Και συγκεκριμένα κατά νόμο προβλέπονται:

ΝΟΜΟΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ: σύσταση 8 ΟΤΑ, από 28 δήμους και 13 κοινότητες που υπάρχουν σήμερα ήτοι:

1ος ΔΗΜΟΣ: Κόνιτσα, Μαστοροχωρών, Αετομηλίσσας, Διστράτου, Φούρκας.

2ος ΔΗΜΟΣ: Άνω Καλαμά, Άνω Παγωνίου, Δελβινάκιου, Καλπακίου, Λάβδανης, Παγωνιανής.

3ος ΔΗΜΟΣ: Αν. Ζαγορίου, Κ. Ζαγορίου, Τύμφης, Βοβούσσης, Παπύγκου.

4ος ΔΗΜΟΣ: Εγνατίας Μετσόβου, Μηλέας.

5ος ΔΗΜΟΣ: Εκάλης, Ευρυμενών, Ζίτσας, Μολοσσών, Πασσαρώνας.

6ος ΔΗΜΟΣ: Ανατολής, Ιωαννίνων, Μπιζανίου, Παμβώτιδας, Περάματος, Νήσου.

7ος ΔΗΜΟΣ: Αγίου Δημητρίου, Δωδώνης, Λάκκας Σουλίου, Σελών.

8ος ΔΗΜΟΣ: Κατανοχωρών, Πραμάντων, Τζουμέρκων, Βαθυπέδου, Καλαρυτών, Μαστουκίου, Συρράκου.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Για το λεκανοπέδιο Ιωαννίνων από πλευράς του Ινστιτούτου Διοικητικής Μεταρρύθμισης της ΚΕΔΚΕ υπάρχουν προς συζήτηση δύο σενάρια. Το πρώτο κάνει λόγο για Δήμο με συνένωση του Περάματος και της Κοινότητας Νήσου και το δεύτερο που περιλαμβάνει εκτός αυτών και τους Δήμους Ανατολής, Μπιζανίου και Παμβώτιδας.

ΝΟΜΟΣ ΑΡΤΑΣ: σύσταση 3 δήμων, ήτοι:

1ος ΔΗΜΟΣ: Αμβρακικού Αράχθου, Αρταίων, Βλαχέρνας, Κομποτίου, Πέτα, Φιλοθέης, Κομμένου.

2ος ΔΗΜΟΣ: Γ. Καραϊσκάκη, Ηρακλείας, Τετραφυλίας.

3ος ΔΗΜΟΣ: Αγναντών, Αθαμανίας, Θεοδωριάνων, Μελίσσουρων.

ΝΟΜΟΣ ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ: σύσταση 3 δήμων, ήτοι:

1ος ΔΗΜΟΣ: Σαγιάδας, Φιλιατών.

2ος ΔΗΜΟΣ: Ηγουμενίσσας, Μαργαριτίου, Παραποτάμου, Συβότων, Πέρδικας.

3ος ΔΗΜΟΣ: Αχέρωντα, Παραμυθιάς, Σουλίου.

ΝΟΜΟΣ ΠΡΕΒΕΖΑΣ: σύσταση 3 δήμων, ήτοι:

1ος ΔΗΜΟΣ: Πάργας, Φαναρίου.

2ος ΔΗΜΟΣ: Ζαλόγγου, Πρέβεζας.

3ος ΔΗΜΟΣ: Ανωγείου, Θεσπρωτικού, Λούρου, Φιλιπιάδος, Κρανέας.

ΑΠΟ τους πολλούς βασιλείς και γιαιτρούς που αναφέρονται στην ιστορία της αρχαίας Ελλάδας, λίγοι υπήρξαν συγχρόνως θεράποντες της θείας τέχνης του Ασκληπιού και ανώτατοι άρχοντες στις πόλεις τους. Ένας από αυτούς και μάλιστα δεσποζούσα φυσιογνωμία μεταξύ τους είναι ο βασιλιάς της Ηπείρου, Πύρρος ο Μεγάλος ή Ι, ο οποίος έζησε από το 319/318 μέχρι το 272 π. Χ.

Γιος του βασιλιά των Μολοσσών Αιακίδη, ο οποίος καταγόταν από τον Αχιλλέα, και της Φθίας, φυγαδεύτηκε νήπιο από την πατρίδα του, όταν οι κάτοικοί της στασίασαν εναντίον του βασιλιά πατέρα του.

Ύστερα από πολλές περιπέτειες και περιπλανήσεις σε διάφορες πόλεις - βασιλεία της εποχής, κατέληξε και πάλιν στην Ήπειρο, όπου σε ηλικία μόλις 12 χρόνων στέφθηκε βασιλιάς της.

Νέος όμως ξεσηκωμός των υπηκόων του τον ανάγκασε να καταφύγει κοντά στον άνδρα της αδελφής του, Δημήτριο τον Πολιορκητή. Η παραμονή του στην Αυλή του βασιλιά της Αιγύπτου Πτολεμαίου του Α' συνέβαλε τα μέγιστα στην πνευματική του καλλιέργεια.

Στην Αίγυπτο την εποχή εκείνη η ιατρική ήκμαζε. Η Αλεξάνδρεια μετά τον θάνατο του ιδρυτή της έγινε το πνευματικό κέντρο του τότε γνωστού κόσμου. Οι εκπαιδευμένοι της αλεξανδρινής ιατρικής και ιδιαίτερα ο Ηρόφιλος και ο Ερασίστρατος με τις πρωτοποριακές ανατομικές τους μελέτες σε πτώματα έδωκαν μεγάλη ώθηση στη γνώση των οργάνων του ανθρώπινου σώματος. Αποτέλεσμα αυτών ήταν η καλύτερη γνώση και αντιμετώπιση των πολεμικών τραυμάτων.

Κατά τη διάρκεια της εξορίας του στην Αλεξάνδρεια ο νεαρός Πύρρος παρακολούθησε μαθή-

Ο ΠΥΡΡΟΣ ως «πρακτικός» γιατρός

ματα ιατρικής και φαίνεται ότι ενδιαφέρθηκε ιδιαίτερα για την τραυματιολογία. Τις γνώσεις που απέκτησε τις χρησιμοποίησε αργότερα για τη θεραπεία των τραυματισμένων στρατιωτών και αρρώστων υπηκόων του.

Συμπεριφερόταν με τον ίδιο τρόπο τόσο στους φτωχούς και αδύνατους όσο και στους πλούσιους και ισχυρούς ανθρώπους (οι δειξίς δε ήν πένης ουδέ άδοξος ούτως, ώστε μη τυχείν της Ιητρείας δεηθείς). Πασίγνωστος έμεινε ο τρόπος με τον οποίο θεράπευε εκείνους που έπασχαν από παθήσεις του σπληνός. Αφού θυσίαζε τον άσπρο κόκορα που του προσκόμιζε ο ασθενής, στη συνέχεια τον ξάπλωνε ανάσκελα και με το δεξί του πόδι πίεζε ελαφρά τα σπλάχνα του (Τοίς δε σπληνώσιν εδόκει βοηθείν αλεκτρυόνα θύων λεύκον, υπτίων κατακεκλιμένων τω δεξιώ ποδι πιέζων άτρεμα το σπλάχνον). Ο ασθενής θεραπευόταν και η αμοιβή του «γιατρού» Πύρρου ήταν μόνον ο κόκορας.

Η θυσία του κόκορα ήταν προσφορά στον Ασκληπιό και το πτηνό συμπεριλαμβανόταν στα σύμβολα της λατρείας του. Η θυσία προς τιμή του Θεού της ιατρικής ήταν συννηθισμένη πράξη η οποία βεβαιώνεται από τον Πλάτωνα, σύμφωνα με τον οποίο ο Σωκράτης πριν πεθάνει παράγγειλε: «... τω Ασκληπιώ οφειλόμεν αλεκτρυόνα, απόδοτε και μη αμελήσητε».

Η «εδικότητα» του Πύρρου στη θεραπεία των παθήσεων του σπληνός θα πρέπει να αναζητηθεί στην αυξημένη συχνότητα τους στον γηγενή πληθυσμό της Ηπείρου, η οποία οφείλεται, βα-

σικά, σε δύο αιτίες: Στην ελονοσία και την αναμία. Η πρώτη, η οποία μάστιζε κυριολεκτικά την περιοχή, ήταν η κυριότερη αιτία. Η διαμονή των κατοίκων στις ελώδεις περιοχές της Αχερουσίας λίμνης, του ομώνυμου ποταμού και των κοιλάδων των ποταμών Αράχθου και Λούρου, είχε ως αποτέλεσμα τη συχνή τους προσβολή από τη νόσο, της οποίας κλινικό εύρημα αποτελεί η σπληνομεγαλία. Οι αιμολυτικές αναμίες που «ενδημούν» στην Ήπειρο και κυρίως στο νότιο τμήμα της είναι η άλλη αιτία που ενοχοποιείται για την μεγάλη συχνότητα της διόγκωσης του σπληνός η οποία παρατηρείται στους κατοίκους της περιοχής.

Ο ιατρός Φιλάργιος ο Ηπειρώτης (4ο αιώνας π. Χ) θεωρούνταν ως ο μεγαλύτερος «σπληνολόγος» της αρχαιότητας. Τις παρατηρήσεις και θεραπευτικές παρεμβάσεις του στις παθήσεις του σπληνός, θα πρέπει να τις γνώριζε ο Πύρρος, αφού αυτές είχαν γίνει αποδεκτές από τους αλεξανδρινούς γιατρούς.

Ο λαός απέδιδε θεική δύναμη στο μεγάλο δάκτυλο του δεξιού ποδιού του Πύρρου. Σύμφωνα με τη λαϊκή παράδοση όταν το πτώμα του αποτεφρώθηκε, το δάκτυλο παρέμενε ανέπαφο και διατηρήθηκε μέσα σε χρυσή κιβωτό που βρισκόταν στο ιερό του ναού του Δία στο μαντείο της Δωδώνης.

Τις θεραπευτικές ικανότητες που διέθετε το μεγάλο δάκτυλο του ποδιού του Πύρρου, τις απέδιδαν στην επαφή του με τη γη. Η μέσος αυτού «άντληση» των μυστηριωδών - μαγικών δυνάμεων της γης μεταβιβαζόταν στους άρρωστους και τους θεράπευαν. Την απόλυτη επαφή με τη γη επέδιδαν άλλωστε

και οι ιερείς του Μαντείου της Δωδώνης, οι περίφημοι Σελλοί, που βάδιζαν πάντοτε με γυμνά πόδια, τα οποία σημειωτέον ουδέποτε έπλυναν (ανιπιπόδοες).

Το τέλος του Πύρρου υπήρξε απρόσμενο. Φονεύθηκε στη διάρκεια μάχης από ένα κεραμίδι που εκσφενδόνισε εναντίον του μία γριά Αργίτιστα όταν τον είδε να σκοτώνει τον γιο της. Μία γριά γυναίκα κατόρθωσε και σκότωσε τον «αετό» της Ηπείρου! Αν είναι δυνατόν!

Οι υπήκοοί του δεν θέλησαν ποτέ να δεχθούν ότι πέθανε κατ' αυτό τον τρόπο ο βασιλιάς τους. Πίστεψαν ότι τον σκότωσε η Θεά Δήμητρα μεταμορφωμένη σε μία άσημη γυναίκα. Τον σκότωσε για να τον τιμωρήσει επειδή υπήρξε σκληρής του ναού της θυγατέρας της Περσεφόνης στους Λοκρούς. Ανάλογοι θρύλοι εξάλλου υπάρχουν για τον θάνατο και άλλων ηρώων που έζησαν πριν από τον Πύρρο. Ο πρόγονός του ο Αχιλλέας σκοτώθηκε στην Τροία από τον Πάρι, το χέρι του οποίου όμως είχε οπλίσει και καθοδηγήσει ο Θεός Απόλλωνας.

Με τον θάνατο του Πύρρου έσβησε η δόξα της Ηπείρου και σύμφωνα με τη λαϊκή παράδοση μαζί του πέθαναν και δυο πιστοί του και «φίλοι». Ο ένας ήταν ο αετός που πάντοτε έφερνε μαζί του και ο οποίος έκραζε χαρούμενα όταν άκουγε την προσφώνηση «Πύρρος ο Ηπειρώτης». Αρνήθηκε να ξαναπάρει τροφή μετά τον θάνατό του και πέθανε από αστία. Ο άλλος «φίλος» ήταν ο πιστός του σκύλος. Επρόκειτο για έναν μεγαλόσωμο μολοσσό που πήδηξε στη φωτιά η οποία έκαie το πτώμα του αφεντικού του και αποτεφρώθηκε μαζί του.

Κωνσταντίνος Δ. Μάλλιος
Καρδιολόγος
(Πρώτη δημοσίευση στα
«Σελλαδίτικα Νέα», αρ. φύλ. 154)

ΤΙΜΗΘΗΚΕ Η ΕΛΛΗΝΙΔΑ ΑΓΡΟΤΙΣΣΑ ΣΤΟ ΚΑΛΟΧΩΡΙ ΔΗΜΟΥ ΜΟΛΟΣΣΩΝ

ΣΤΟ ΜΝΗΜΕΙΟ της Αγρότισσας Καλοχωρίου Δήμου Μολοσσών, τη Δευτέρα 4 Αυγούστου 2008 πραγματοποιήθηκαν κι εφέτος οι εκδηλώσεις τιμής για την Ελληνίδα Αγρότισσα.

Οι καταθέσεις στεφανιών στο μνημείο από εκπροσώπους της Βουλής, Περιφέρειας, Νομαρχίας, Πυροσβεστικής, Δημοτικών Αυτοδιοικήσεων, Αγροτικών Φορέων κ.λπ. και παρουσία πλήθους κόσμου, απέδωσαν την τιμή που αρμόζει στη Γυναίκα Αγρότισσα. Στους χαιρετισμούς

τους, τόσο ο Δήμαρχος Μολοσσών, όσο και ο εκπρόσωπος της Περιφέρειας και της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Ιωαννίνων, τόνισαν πως θα σταθούν δίπλα στην Ελληνίδα Αγρότισσα και στα προ-

βλήματα που αντιμετωπίζει, ενώ οι εκπρόσωποι των αγροτικών φορέων πρόβαλλαν τα αιτήματά τους και ζήτησαν άμεσες παρεμβάσεις από την Πολιτεία. Παράλληλα παρουσιάστηκε το λεύκωμα του Σωκράτη Βασιλείου, εκπαιδευτικού - συγγραφέα «Γυναίκες Ηπειρώτισσες, Ξαφνιάσματα της Φύσης» που περιλαμβάνει πολλά θέματα από τη ζωή της Αγρότισσας Ηπειρώτισσας, όπου και εκφωνήθηκαν μερικά απ' αυτά.

Η εκδήλωση έκλεισε με παρουσίαση παραδοσιακών χορών από το χορευτικό συγκρότημα του Δήμου Μολοσσών και εν συνεχεία με παραδοσιακό γλέντι.

ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΣΩΣΙΝΟΥ ΠΑΡΑΚΑΛΑΜΟΥ: ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ ΟΙ ΕΡΓΑΣΙΕΣ ΑΝΑΣΤΗΛΩΣΗΣ

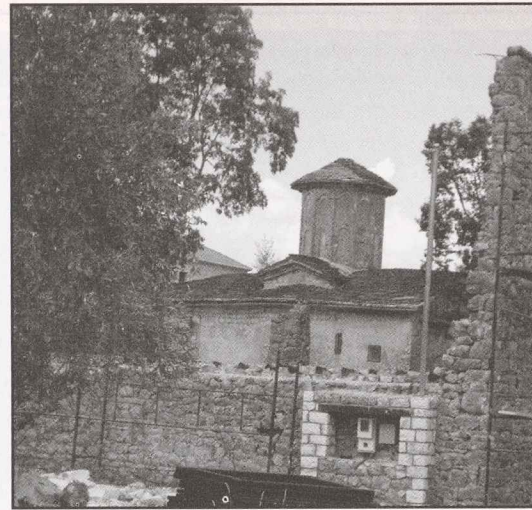
ΜΕ ΕΝΤΑΤΙΚΟ ρυθμό συνεχίζονται οι εργασίες για την αναστύλωση και στερέωση της Ιεράς Μονής Σωσίνου, οι οποίες περνούν πλέον στη β' φάση τους. Η Νομαρχιακή Επιτροπή Προγραμματισμού, Εκτέλεσης Έργων, Εκτέλεσης Έργων, Εκπόνησης Μελετών και Προμηθειών, στην τελευταία της συνεδρίαση, ανέδειξε τον ανάδοχο νέας εργολαβίας, προϋπολογισμού 300.000 ευρώ, με την οποία θα εκτελεστούν εργασίες, κυρίως στην ανατολική πτέρυγα της Μονής.

Με την εργολαβία αυτή ως τώρα έχουν εκτελεστεί, ή βρίσκονται προς εκτέλεση, έργα συνολικού προϋπολογισμού 1.603.000 ευρώ, εκ των οποίων τα 245.000 αφορούν τη βελτίωση του δρόμου πρόσβασης - που ήδη ολοκληρώθηκε - και τα υπόλοιπα το έργο της αναστύλωσης.

Πρέπει να σημειωθεί ότι το έργο, μετά από μεγάλη και επίπονη προσπάθεια, εντάχθηκε αρχικά στο INTERREG III Ελλάδας - Ιταλίας με προϋπολογισμό 770.000 ευρώ. Στην πορεία, από τη Διαχειριστική Αρχή του προγράμματος, λόγω της φύσης των εργασιών και του είδους της παρέμβασης, - η οποία χαρακτηρίστηκε ως η μεγαλύτερη που έχει ενταχθεί στο συγκεκριμένο πρόγραμμα στη χώρα μας - εγκρίθηκε απολογιστικά και κατ' εξαίρεση πρόσθετο κονδύλιο ύψους 243.345 ευρώ. Τα υπόλοιπα χρήματα που απαιτούνται για τη συνέχιση του έργου διατίθενται από πόρους της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης.

Το έργο εκτελείται υπό την επίβλεψη των Τεχνικών Υπηρεσιών της Ν.Α.Ι. και την εποπτεία της Εφορείας Βυζαντινών Μνημείων και θεωρείται το σπουδαιότερο - εκτός αυτού του θεάτρου της Αρχαίας Δωδώνης - από πλευράς προϋπολογισμού και αξίας που υλοποιείται σήμερα στον τομέα πολιτισμού στο Νομό Ιωαννίνων.

Η Μονή Σωσίνου, βρίσκεται πάνω σε κωνικό λόφο με υψόμετρο 750 μέτρων και είναι ορατή από όλη σχεδόν την κοιλάδα του Καλαμά. Χτίστηκε στα ερείπια Βυζαντινού μοναστηριού του Δεσποτάτου Ηπείρου (1205-1430), από τον Ιωάννη Σιμωτά το έτος 1598. Το κτιριακό συγκρότημα, πριν την κατάρρευσή του, είχε

συνολική επιφάνεια 1.850 τ.μ., από τα οποία σε καλή κατάσταση σώζεται μόνο ο ναός. Μεταξύ άλλων διέθετε 90 κελιά - καταλύματα, στα οποία διέμεναν μοναχοί, οι μαθητές της ονομαστής του σχολής και εργάτες που δούλευαν στην περιουσία του μοναστηριού.

Μεταξύ των Ευεργετών της ήταν ο Νικόλαος Ζωσιμάς, ο Γεώργιος Χατζηκόστας, η οικογένεια Μελάδων, ενώ από τη Σχολή της Μονής αποφοίτησαν μορφωμένοι ιερείς, ηγούμενοι και μοναχοί, μεταξύ των οποίων ο Δοσίθεος Φιλίτης, που αργότερα έγινε μητροπολίτης Ουγγροβλαχίας στο Βουκουρεστί, με μεγάλη προσφορά στην Παιδεία και στο Έθνος.

Η Μονή - που είναι αφιερωμένη στον Ευαγγελισμό της Θεοτόκου - έγινε πολλές φορές στόχος των κατακτητών και μάλιστα στον περιβολό της βρίσκονται οι τάφοι του ηγούμενου Φιλόθεου και της κατά σάρκα αδελφής του και μοναχής Αλεξάνδρας, τους οποίους σκότωσαν το 1912 οι Τούρκοι.

Τελευταίος ηγούμενος ήταν ο παπά Ιωάννης Ζούπας από τη Χειμάρρα, που απεβίωσε το 1925, μετά τον οποίο η Μονή παρήκμασε, ακολουθώντας τη μοίρα όλων σχεδόν των μονών στο Νομό.

Ο Νομάρχης κ. Αλέξανδρος Καχριμάνης, αναφερόμενος στις εργασίες που εκτελούνται στην Ιερά Μονή Σωσίνου, δήλωσε μεταξύ άλλων και τα εξής:

«Η Ιερά Μονή Σωσίνου έχει προσφέρει σημαντικές υπηρεσίες, κάτω από ιδιαίτερα δύσκολες συνθήκες, στην πατρίδα και το έθνος μας. Για τη μεγάλη προσφορά της είχε χαρακτηριστεί άλλωστε «φωτοβόλος εστία της Ηπείρου». Οι ιστορικές εξελίξεις στις αρχές του προηγούμενου αιώνα την οδήγησαν στην παρακμή και στην σχεδόν ολοκληρωτική καταστροφή. Θεωρήσαμε χρέος μας να προχωρήσουμε στην αναστύλωση του σημαντικού αυτού πνευματικού και θρησκευτικού μνημείου, μη φειδόμενοι κόπων και χρημάτων, προκειμένου να παραδοθεί στις νέες γενιές, όπως το σχεδίασε και το κατασκεύασε, πριν από τέσσερις και πλέον αιώνες, ο Ιωάννης Σιμωτάς. Φιλοδοξία μας είναι η Μονή να αποτελέσει, όπως και στο παρελθόν, σημείο αναφοράς για την ευρύτερη περιοχή και αυτό είναι ήδη κάτι που άρχισε να γίνεται, φέρνοντας παράλληλα στο προσκήνιο και άλλες άγνωστες ιστορικές πτυχές, που αφορούν την Πολυδύναμη, την οικογένεια Μελάδων κ.ά.»

ΔΙΑΔΗΜΟΤΙΚΗ ΣΥΣΚΕΨΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΑΛΑΜΑ

ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗ 10 Αυγούστου 2008 το πρωί, στην αίθουσα συνεδριάσεων του Δημαρχείου Μολοσσών, έγινε διαδημοτική σύσκεψη παρουσία εκπροσώπων Παρακαλάμιων Δήμων και Φορέων, της Ομοσπονδίας μας (Ο.Α.Κ.Ι.) και της Περιβαλλοντικής Κίνησης για την Προστασία και Ανάπτυξη του Καλαμά, για τις εξελίξεις της μόλυνσης και ρύπανσης του ποταμού Καλαμά. Η αλλαγή τρόπου ποτίσματος των χωραφιών κατά τον ρου του Καλαμά, η δημιουργία βιολογικού καθαρισμού στον Παρακάλαμο, η συνεχιζόμενη πίεση για τη σύνδεση της ΒΙΠΕ στη Δημοτική Επιχείρηση Ύδρευσης - Αποχέτευσης Ιωαννίνων (ΔΕΥΑΙ), αλλά και ο επικείμενος Καποδιστριας Νο 2, ήταν τα κυρίαρχα θέματα που συζητήθηκαν και τα οποία παραμένουν πάντα επίκαιρα και έχουν προτεραιότητα στην κοινή και στενή συνεργασία των παραπάνω φορέων.

Αποφασίστηκε αναμονή και παρακολούθηση από κοντά των εξελίξεων των συνδέσεων της ΒΙΠΕ προς την ΔΕΥΑΙ, η οποία η τελευταία καλωσιεργεί για τις συνδέσεις και φέρνει ευθύνη για τις περιορισμένες συνδέσεις επιχειρήσεων στον υπάρχοντα αγωγό Βιολογικού Καθαρισμού Ιωαννίνων.

Στόχος των Παρακαλάμιων Δήμων και Φορέων είναι εντός διμήνου να έχουν συνδεθεί όλες οι επιχειρήσεις (146 σύνολο επί 180 οικοπέδων), στον αγωγό του Βιολογικού Καθαρισμού Ιωαννίνων.

Αξίζει να επισημάνουμε ότι έχουν κάνει αίτηση σύνδεσης 93 επιχειρήσεις, εκ των οποίων έχουν συνδεθεί μόνο 14 και περιμένουν την σειρά τους άλλες 40.

Η τελευταία ενημέρωσή μας αναφέρει, ότι:

Επιταχύνθηκαν οι ρυθμοί για τις συνδέσεις των επιχειρήσεων που εδρεύουν στη Βιομηχανική Περιοχή Ιωαννίνων με τον Βιολογικό Καθαρισμό της Δημοτικής Επιχείρησης Ύδρευσης Αποχέτευσης του Δήμου Ιωαννίνων, σύμφωνα με στοιχεία που γνωστοποίησε μέχρι τέλος Αυγούστου η Επιχείρηση στη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση. Οι επιχειρήσεις που έχουν συνδεθεί ανέρχονται πλέον σε 27. Επίσης ελέγχθηκαν και ολοκληρώθηκαν οι φάκελοι άλλων 56 επιχειρήσεων, οι οποίες πρόκειται σύντομα να συνδεθούν, ενώ φακέλους κατέθεσαν και οι υπόλοιπες (44) επιχειρήσεις που λειτουργούν στη ΒΙ.ΠΕ.

Υπενθυμίζουμε ότι:

Ο Νομάρχης επανέλαβε για μια ακόμη φορά ότι, για όσους με υπαιτιότητά τους δεν εφαρμόζουν την απόφαση για σύνδεση, θα εφαρμοστεί ο Νόμος. «Οι περιβαλλοντικοί όροι», υπογράμμισε, «που έχει ο καθένας στη ΒΙΠΕ, προβλέπουν ότι όταν υπάρχει δικτύο, είναι υποχρεωμένοι να συνδεθούν με αυτό. Σε αυτή την περίπτωση που υπάρχει το δίκτυο θα εφαρμόσουμε το Νόμο για όσες επιχειρήσεις δεν συνδέονται. Θα ανακαλέσουμε τη μελέτη των εγκατεστημένων περιβαλλοντικών όρων και κατά συνέπεια θα ανατρέσουμε την άδεια λειτουργίας, ενώ και θα επιβληθούν και πρόστιμα».

Εκδοτική προσπάθεια

ΣΕ ΝΕΑ εκδοτικά μονοπώλια πορεύονται δυο συμπατριώτες μας, ο Γιάννης Σεργιάννης και ο δημοσιογράφος Γιάννης Ντάσκας. Συνεχίζουν την έκδοση του περιοδικού που από τη διάρκεια της Δικτατορίας πρωτοεξέδωσε ο αείμνηστος Γεώργιος Ράλλης.

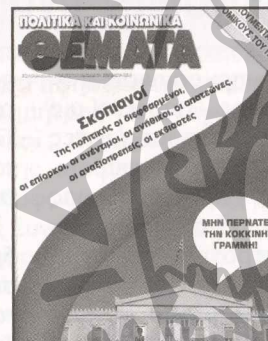
Το παλιότερο λοιπόν πολιτικό περιοδικό επί 35 χρόνια συνεχίζει την εκδοτική του πορεία με σχόλια και επισημάνσεις της τρέχουσας επικαιρότητας. Είναι εβδομαδιαίο και κυκλοφορεί κάθε Σάββατο στην Επαρχία και κάθε Δευτέρα στην Αθήνα.

Ο τίτλος του είναι «ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ».

Η αρθρογραφία του είναι μαχητική και αποκαλυπτική και φιλοξενεί στις στήλες του εκπροσώπους της πολιτικής και της κοινωνίας με αξιόλογες τοποθετήσεις.

Οι ενδιαφερόμενοι μπορούν να εγγραφούν συνδρομητές του στηρίζοντας την όλη προσπάθεια ή στο πλαίσιο των δυνατοτήτων τους μπορούν να προωθήσουν την κυκλοφορία του. Ένα είναι βέβαιο ότι η γνωριμία με το περιοδικό θα τους ενθουσιάσει.

Το περιοδικό είναι ανεξάρτητο από πολιτικής απόψεως και φιλοξενεί όλες τις ιδέες και τους προβληματισμούς των συνεργατών του.

ΧΩΡΙΣ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟ Η ΗΠΕΙΡΟΣ

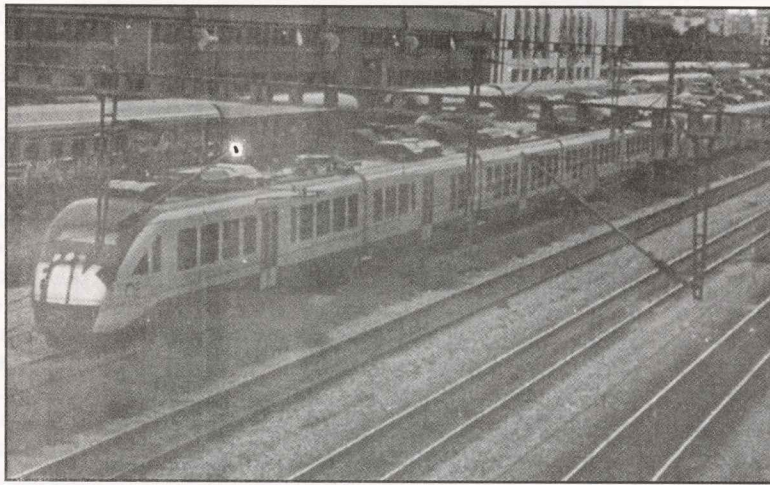
Α βέβαιο είναι τελικά αν ποτέ σφυρίζει το τρένο στην Ήπειρο, αφού η σιδηροδρομική σύνδεσή της δεν εντάχθηκε στο Σχέδιο Ανασυγκρότησης του Ελληνικού Σιδηροδρόμου.

Ο υπουργός Μεταφορών κ. Χατζηδάκης εισηγήθηκε να περικοπούν όλες οι επενδύσεις στον σιδηρόδρομο, ενώ ανώτατα στελέχη του ΟΣΕ επεσήμαναν ότι η «υλοποίηση της σιδηροδρομικής Εγνατίας ισοδυναμεί με αυτοκτονία».

Έτσι φαίνεται πως αναβάλλεται προς το παρόν (αν δεν μεταιώνεται) η σιδηροδρομική σύνδεση της Ηπείρου με το λιμάνι του Βόλου και με την Αθήνα μέσω Θεσσαλίας. Κατά συνέπεια η αλλαγή των γεωπολιτικών συνθηκών που πραγματικά συντελείται στην περιοχή μας δεν θα αξιοποιηθεί πλήρως.

Ο σχεδιασμός της επέκτασης του σιδηροδρομικού δικτύου στη Δυτική Ελλάδα, τουλάχιστον από Καλαμπάκα προς Γιάννινα και Ηγουμενίτσα μένει, όπως όλα δείχνουν, υπόσχεση. Παρ' όλο που η Επιτροπή Μεταφορών της Ευρωπαϊκής Ένωσης απαντώντας επιβεβαίωσε πρόσφατα ότι η σιδηροδρομική σύνδεση της Ηπείρου αποτελεί προτεραιότητα στα Διευρωπαϊκά Δίκτυα. Ανακοίνωσε μάλιστα και τα σχετικά χρονοδιαγράμματα κατασκευής των σιδηροδρομικών αυτών δικτύων, που καλύπτουν την περίοδο 2007-2014.

Φορείς της Ηπείρου τονίζουν ότι είναι πολλά τα πλεονεκτήματα του σιδηροδρόμου για την Ήπειρο, αφού το μέσο αυτό έχει στις σύγχρονες μεταφορές πρωτεύοντα ρόλο. Μάλιστα επισημαίνεται

ότι περιοχή χωρίς σιδηρόδρομο κινδυνεύει να χάσει... το τρένο της ανάπτυξης.

Το λιμάνι της Ηγουμενίτσας, αλλά και η Εγνατία, όπως και η Ιόνια Οδός που κατασκευάζεται, δεν είναι δυνατόν να αξιοποιηθούν κατάλληλα, χωρίς τη δυνατότητα συνδυασμένων μεταφορών, όπου ο σιδηρόδρομος θα παίξει τον πρώτο ρόλο.

Δεν είναι τυχαίο ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση επιδοτεί με 30% την εκτροπή έργου από την οδική μεταφορά προς την συνδυασμένη μεταφορά πλοίου μικρής απόστασης (π.χ. Μπρίντζι - Ηγουμενίτσα) και σιδηροδρόμου, μέσω του προγράμματος δράσης «Marco Polo».

Με την έλλειψη σιδηροδρόμου, το λιμάνι της Ηγουμενίτσας, που θεωρείται και είναι πύλη εισόδου προς τη χώρα μας, θα υποβαθμιστεί. Αντίθετα θα αναβαθμιστεί ακόμη περισσότερο το λιμάνι της Πάτρας, που σε λίγα χρόνια θα συνδέεται με μια υπερσύγχρονη σιδηροδρομική γραμμή υψηλών ταχυτήτων με την Αθήνα, τη Θεσ-

σαλονίκη και τον Βόλο, καθώς και με διεθνείς σιδηροδρομικούς άξονες.

Ένα άλλος προβληματισμός έχει να κάνει με το πώς μπορεί να γίνει κάποια σοβαρή βιομηχανική επένδυση στην Ήπειρο με εξαγωγικό προσανατολισμό, χωρίς να υπάρχει σιδηρόδρομος.

Δεν πρέπει να διαφεύγει της προσοχής μας ότι η Εγνατία διέρχεται σε υψόμετρο 1.100 μ., με αποτέλεσμα να παρουσιαστούν αρκετά προβλήματα για τα βαριά φορτία το χειμώνα. Εκτός αυτού η οδική μεταφορά έχει και πολλές επιπτώσεις στο περιβάλλον και στην ποιότητα ζωής.

Χωρίς σιδηρόδρομο, όπως παρατηρούν οι γνωρίζοντες τα πράγματα, θα είναι δύσκολο να έρθουν να εγκατασταθούν στην Ήπειρο μεγάλες επιχειρήσεις.

Ο συμπατριώτης μας δικηγόρος Σπύρος Φασούλας, ο οποίος έχει διατελέσει πολλές φορές Πρόεδρος του «Συλλόγου Φίλων του Σιδηροδρόμου», υποστηρίζει ότι «δεν πρέπει να μετράται το κόστος σε επίπεδο ΟΣΕ, αλλά σε

Ο σχεδιασμός της επέκτασης του σιδηροδρομικού δικτύου στη Δυτική Ελλάδα, τουλάχιστον από Καλαμπάκα προς Γιάννινα και Ηγουμενίτσα μένει, όπως όλα δείχνουν, υπόσχεση

επίπεδο Εθνικής Οικονομίας, αλλά και περιφερειακής ανάπτυξης».

Και προσθέτει: «Ο σιδηρόδρομος είναι απαραίτητος για να αναπτυχθεί η περιοχή μας και να βελτιωθεί η ποιότητα ζωής μας, όσο και να κοστίζει. Τον δικαιούμε τον σιδηρόδρομο, αν υπολογίσουμε τα ποσά που επενδύθηκαν στις αναπτυγμένες περιοχές της χώρας σε σχέση με την Ήπειρο τα τελευταία 40 χρόνια». Ο κ. Φασούλας παρατηρεί πως «ο σιδηρόδρομος θα βοηθήσει την ανάπτυξη της Ηπείρου, ευρύνοντας την τοπική αγορά και δημιουργώντας δυνατότητες συνδυασμένων μεταφορών».

Ο σιδηρόδρομος είναι μια μόνιμη επιδίωξη των Ηπειρωτών και χρειάζονται, απ' ό,τι φαίνεται, διεκδικητικοί αγώνες για να σφριζει και στην Ήπειρο.

(Στοιχεία του ρεπορτάζ από την καθημερινή εφημερίδα της Άρτας «Η ΓΝΩΜΗ»).

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: «Πρότυπο βιώσιμης ανάπτυξης τα Τζουμέρκα»

Σ ΤΗΝ ΕΚΔΗΛΩΣΗ «Αρμάνιος Ελληνισμός 2008», που έγινε στις 9 Αυγούστου στο Συρράκο Ιωαννίνων, παραβρέθηκε και ο υφυπουργός ΠΕΧΩΔΕ Σταύρος Καλογιάννης, ο οποίος, αφού τόνισε τη μεγάλη συνεισφορά των Βλάχων στο κοινωνικό, οικονομικό και πολιτισμικό γίγνεσθαι του νέου ελληνισμού, στους Βλάχους ευεργέτες που με τις δωρεές τους συνετέλεσαν τα μέγιστα στην οικονομική ανόρθωση της Ελλάδος και στη διαπαιδαγώγηση των Ελλήνων, αναφέρθηκε και στις πρωτοβουλίες που έχει αναλάβει το ΥΠΕΧΩΔΕ την τελευταία τετραετία για τη στήριξη του Συρράκου και γενικά των χωριών των Τζουμέρκων.

«Η αειφόρος ανάπτυξη των ορεινών

όγκων», υπογράμμισε ο κ. Καλογιάννης, «αποτελεί μια από τις προτεραιότητες του ΥΠΕΧΩΔΕ. Βασική επιδίωξη της χωροταξικής μας πολιτικής είναι η διαμόρφωση στρατηγικών χωρικής ανάπτυξης στο σύνολο του εθνικού χώρου, με αναβάθμιση των κρίσιμων περιοχών, όπως είναι οι ορεινές».

Στο πλαίσιο αυτό ολοκληρώθηκε και θα τεθεί προς δημόσια διαβούλευση το Ειδικό Χωροταξικό Πλαίσιο για τους ορεινούς όγκους, με σημαντικές προτάσεις για την Πίνδο.

Ειδικότερα, όσον αφορά την προστασία και ανάδειξη του μοναδικού φυσικού και πολιτιστικού περιβάλλοντος της περιοχής

που μας φιλοξενεί σήμερα, έχει υπογραφεί το σχέδιο Π.Δ. για τον χαρακτηρισμό των Τζουμέρκων ως Εθνικό Πάρκο και βρίσκεται στο Συμβούλιο της Επικρατείας για επεξεργασία.

Στο Προεδρικό Διάταγμα προτείνονται ειδικές ρυθμίσεις για την ενίσχυση της βιώσιμης ανάπτυξης της περιοχής μέσω τουριστικών, αγροτουριστικών και άλλων δραστηριοτήτων ήπιας μορφής, την αποκατάσταση διατηρητέων κτισμάτων, την ανάδειξη των στοιχείων της αρχιτεκτονικής κληρονομιάς, των τοπίων ιδιαίτερου φυσικού κάλλους, καθώς και την ενίσχυση των παραδοσιακών οικισμών που βρίσκονται εντός των ορίων του Εθνικού Πάρκου Τζουμέρκων.

Στόχος μας είναι να γίνουν τα Τζουμέρκα πρότυπο βιώσιμης ανάπτυξης για όλες τις ορεινές περιοχές της χώρας».

ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΜΕΛΕΤΗΣ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΠΑΤΡΩΝ

Αργοπεθαίνει ο Αμβρακικός

Α ΠΟΤΕΛΕΙ κοινό μυστικό ότι ο Αμβρακικός Κόλπος, ο σημαντικός υδροβιότοπος της χώρας μας, αργοπεθαίνει, κυρίως εξ αιτίας της ρύπανσης που δέχεται από τα ποτάμια και από δραστηριότητες πέριξ αυτού, όμως το μέγεθος του προβλήματος αναδείχθηκε περίτρανα και με στοιχεία από επιστημονική μελέτη του Πανεπιστημίου Πατρών και το συμπέρασμα είναι ότι έχει μετατραπεί σε... νεκρά θάλασσα.

Μειώθηκε δραματικά το οξυγόνο μαζί και τα αλιεύματα. Μάλιστα βίντεο-ντοκουμέντο που παρουσιάστηκε πρόσφατα σε εκδήλωση στο Κέντρο Περιβαλλοντικής Έρευνας Σαλαώνας, προκάλεσε... σοκ, για την καταγραφή στο βόθθ της ... νεκράς θάλασσας, σε όσους το παρακολούθησαν, σύμφωνα με τον πρόεδρο της Ομοσπονδίας Αιετικών Συλλόγων Ηπείρου **Παύλο Χαλαλάμπους**.

Και όλα αυτά σε έναν υδροβιότοπο που προστατεύεται από τη Διεθνή Συνθήκη Ramsar και υποτίθεται και από τον Φορέα Διαχείρισης του Εθνικού Πάρκου, ο οποίος δεν μπορεί να λει-

τουργήσει μετά τις παραιτήσεις προέδρου και Δ.Σ....

Την παρουσίαση των αποτελεσμάτων έκανε η Επιστημονική Ομάδα του Πανεπιστημίου Πατρών και ειδικότερα οι καθηγητές Βιολογίας **Κ. Κουτσικόπουλος** και Γεωλογίας κ. **Φερεντίνος**. Η έρευνα - μελέτη είχε θέμα «Αλιευτική δραστηριότητα στον Αμβρακικό: υφιστάμενη κατάσταση και προοπτικές». Η εκδήλωση οργανώθηκε από την Ομοσπονδία Αλιευτικών Συλλόγων Ηπείρου.

ΜΕΙΩΣΗ ΟΞΥΓΟΝΟΥ ΚΑΙ ΑΛΙΕΥΜΑΤΩΝ

Σύμφωνα με τα στοιχεία της έρευνας, το οξυγόνο στη θάλασσα περιοχή του Αμβρακικού έχει μειωθεί δραματικά και σήμερα οι ανοξικές μάζες ξεκινούν από τα 22 μέτρα. Αυτό σημαίνει ότι το 80% του Αμβρακικού είναι πλέον «νεκρά» θάλασσα, θυμίζοντας ότι σε αντίστοιχες μετρήσεις που είχαν γίνει το 1986 τα ποσοστά ήταν τρεις φορές χαμηλότερα.

Η κατάσταση αυτή επηρεάζει όχι μόνο τους παράκτιους αλιείς - οι οποίοι βλέπουν τα ψάρια του Αμβρακικού να μειώνονται μέρα

με τη μέρα - αλλά και τους ιχθυοκαλλιεργητές, που αργά ή γρήγορα θα έλθουν και πάλι αντιμέτωποι με ένα νέο μαζικό θάνατο ψαριών, όπως συνέβη τον περασμένο χειμώνα στο Μενίδι.

Η ρύπανση είναι ο παράγοντας εκείνος που έχει συμβάλει στη μείωση του οξυγόνου σχεδόν σε ολόκληρο τον Αμβρακικό ακόμη και στο στόμιό του.

Η θερμοκρασία στην επιφάνεια του νερού κυμάνθηκε από 27 έως 30 βαθμούς - από τις πιο υψηλές των τελευταίων ετών - κι αυτό το γεγονός δημιούργησε πρόβλημα στον ιχθυοπληθυσμό.

Η ζέστη, εξάλλου, ήταν η αφορμή να εμφανιστούν μεγάλες μέδουσες στον Αμβρακικό, οι οποίες κατέστρεψαν τα δίκτυα των ψαράδων, ενώ το φαινόμενο υφίσταται μέχρι σήμερα, με αποτέλεσμα οι περισσότεροι παράκτιοι αλιείς να μην βγαίνουν καν για ψάρεμα.

ΤΙ ΜΕΛΕΙ ΓΕΝΕΣΘΑΙ;

«Όλοι τους έγιναν άμεσα κοινωνοί του προβλήματος», τόνισε ο πρόεδρος της Ομοσπονδίας και υπογράμμισε ότι «το θηρίο θέριψε» και έθεσε το ερώτημα τι θα

γίνει από δω και πέρα.

«Η διάγνωση της ασθένειας του Αμβρακικού έγινε. Τώρα όλοι ξέρουν και πρωτίστως η Πολιτεία. Πρέπει αμέσως να εντάξουν τον Αμβρακικό σε ένα εντατικό πρόγραμμα "ιασης και θεραπείας". Οι ευθύνες είναι μεγάλες και συγκεκριμένες», κατέληξε ο πρόεδρος της Ομοσπονδίας.

Ο Νομάρχης Πρέβεζας **Β. Ιωάννου** παραβρέθηκε στην ημερίδα του νερού κυμάνθηκε από 27 έως 30 βαθμούς - από τις πιο υψηλές των τελευταίων ετών - κι αυτό το γεγονός δημιούργησε πρόβλημα στον ιχθυοπληθυσμό.

«Πρόκειται για μία σημαντική μελέτη, η οποία δυστυχώς καταλήγει στην κοινή διαπίστωση ότι ο Αμβρακικός αργοπεθαίνει και απαιτούνται προς τούτο άμεσα και δραστηκά μέτρα.

Κανείς πλέον δεν μπορεί να ισχυριστεί ότι δεν γνωρίζει τι πρέπει να γίνει. Από τη μία η Πολιτεία, η οποία πρέπει να αποδείξει στην πράξη ότι διαθέτει την πολιτική βούληση, από την άλλη φορείς και πολίτες οφείλουν να συνεργαστούν και να συμβάλουν στην προστασία και στην αειφορική ανάπτυξη αυτού του σπάνιου οικοσυστήματος».

ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΠΙΤΡΟΠΕΣ ΛΕΥΚΙΜΜΗΣ, ΚΑΡΒΟΥΝΑΡΙΟΥ ΚΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ

Κοινός αγώνας κατά ΧΥΤΑ

Ν Α ΣΥΝΤΟΝΙΖΟΥΝ τον αγώνα τους ενάντια στην κατασκευή Χώρων Υγειονομικής Ταφής Απορριμμάτων στις θέσεις που επιλέχθηκαν, αποφάσισαν οι Επιτροπές Αγώνα Λευκίμμης Κέρκυρας, Καρβουναρίου Θεσπρωτίας και Ελληνικού Ιωαννίνων, σε συνάντηση που είχαν πρόσφατα εκπρόσωποί τους στα Σύβρυτα.

Όπως διαβάζουμε στο ρεπορτάζ της ημερήσιας εφημερίδας της Θεσπρωτίας «Η ΘΕΣΠΡΩΤΙΚΗ», οι Επιτροπές Αγώνα πραγματοποιήσαν συνέντευξη τύπου στα Γιάννινα, με στόχο να αναδειχθεί το πρόβλημα και να δοθεί ένα μήνυμα προς την Πολιτεία, η οποία επιμένει στις χωροθετήσεις που έκανε, την ώρα που και οι τρεις Δήμοι έχουν υποδείξει άλλες θέσεις εντός των ορίων τους, για να λυθεί το πρόβλημα διαχείρισης των απορριμμάτων, αλλά δεν εισακούονται...

Σε όλη τη χώρα υπάρχουν περίπου 40 περιοχές που προτεί-

νουν άλλη θέση από αυτή που έγινε η χωροθέτηση, όμως ήδη με τη δύναμη των ΜΑΤ κατασκευάζονται οι ΧΥΤΑ στη Λευκίμμη και στο Καρβουνάρι του Δήμου Παραμυθιάς και επίκειται επέμβαση και στο Ελληνικό, όπως έχει αφήσει να εννοηθεί ο ΓΓΠΗ Δημήτρης Πανοζάχος και οι κάτοικοι... περιμένουν.

Θέμα της συνάντησης στα Σύβρυτα, σύμφωνα και με δελτίο τύπου της Συντονιστικής Επιτροπής που συγκρότησαν οι φορείς, ήταν «ο κοινός συντονισμός του αγώνα, προκειμένου να αποτρέψουν την κατασκευή και λειτουργία ΧΥΤΑ, που αυταρχικά και παράνομα χωροθετήθηκαν στις περιοχές τους».

Κοινή διαπίστωση των Επιτροπών είναι ότι και στις τρεις περιπτώσεις, ενώ υπάρχει η διάθεση επιθυμία των τοπικών κοινωνιών για την επίλυση του προβλήματος, η κυβέρνηση διά των εκπροσώπων της Γενικών Γραμματειών Περιφέρειας Ηπείρου Δ. Πανοζάχου και Ιονίων Νήσων Σ. Βόσδου, αγνοώντας τη βούληση των κατοίκων, επιμένει στη χωροθέτηση και κατασκευή των ΧΥΤΑ με πολιτικά και μόνο κριτήρια.

Οι εκπρόσωποι των Επιτροπών εξέλεξαν προσωρινή Συντονιστική Επιτροπή, με σκοπό τη συσπείρωση και ενημέρωση των πολιτών και την ενημέρωση ανά την Ελλάδα όλων των Δήμων και Επιτροπών Αγώνα, που αντιμετωπίζουν το ίδιο πρόβλημα.

Ειδικότερα, μετά από συζήτηση και ανταλλαγή απόψεων, διαπιστώθηκαν τα εξής:

«Η διαχείριση των απορριμμάτων κρίνεται αναγκαία και η μέθο-

δος διαχείρισης πρέπει να συνάδει με την ευρωπαϊκή νομοθεσία.

Η χωροθέτηση και κατασκευή των ΧΥΤΑ θα πρέπει να γίνεται με κοινωνική συναίνεση και σε χώρους που να μην θίγονται ο άνθρωπος και το περιβάλλον.

Κοινή διαπίστωση των Επιτροπών είναι ότι και στις τρεις περιπτώσεις, ενώ υπάρχει η διάθεση επιθυμία των τοπικών κοινωνιών για την επίλυση του προβλήματος, η κυβέρνηση διά των εκπροσώπων της Γενικών Γραμματειών Περιφέρειας Ηπείρου Δ. Πανοζάχου και Ιονίων Νήσων Σ. Βόσδου, αγνοώντας τη βούληση των κατοίκων, επιμένει στη χωροθέτηση και κατασκευή των ΧΥΤΑ με πολιτικά και μόνο κριτήρια.

Οι εκπρόσωποι των Επιτροπών εξέλεξαν προσωρινή Συντονιστική Επιτροπή, με σκοπό τη συσπείρωση και ενημέρωση των πολιτών και την ενημέρωση ανά την Ελλάδα όλων των Δήμων και Επιτροπών Αγώνα, που αντιμετωπίζουν το ίδιο πρόβλημα.

Ειδικότερα, μετά από συζήτηση και ανταλλαγή απόψεων, διαπιστώθηκαν τα εξής:

«Η διαχείριση των απορριμμάτων κρίνεται αναγκαία και η μέθο-

δος διαχείρισης πρέπει να συνάδει με την ευρωπαϊκή νομοθεσία.

Η χωροθέτηση και κατασκευή των ΧΥΤΑ θα πρέπει να γίνεται με κοινωνική συναίνεση και σε χώρους που να μην θίγονται ο άνθρωπος και το περιβάλλον.

Κοινή διαπίστωση των Επιτροπών είναι ότι και στις τρεις περιπτώσεις, ενώ υπάρχει η διάθεση επιθυμία των τοπικών κοινωνιών για την επίλυση του προβλήματος, η κυβέρνηση διά των εκπροσώπων της Γενικών Γραμματειών Περιφέρειας Ηπείρου Δ. Πανοζάχου και Ιονίων Νήσων Σ. Βόσδου, αγνοώντας τη βούληση των κατοίκων, επιμένει στη χωροθέτηση και κατασκευή των ΧΥΤΑ με πολιτικά και μόνο κριτήρια.

Οι εκπρόσωποι των Επιτροπών εξέλεξαν προσωρινή Συντονιστική Επιτροπή, με σκοπό τη συσπείρωση και ενημέρωση των πολιτών και την ενημέρωση ανά την Ελλάδα όλων των Δήμων και Επιτροπών Αγώνα, που αντιμετωπίζουν το ίδιο πρόβλημα.

Ειδικότερα, μετά από συζήτηση και ανταλλαγή απόψεων, διαπιστώθηκαν τα εξής:

«Η διαχείριση των απορριμμάτων κρίνεται αναγκαία και η μέθο-

Υποτροφίες και σε παιδιά αγροτικών οικογενειών στην Ήπειρο

Υποτροφίες και σε παιδιά από την Ήπειρο γεωργών, κτηνοτρόφων, αλιέων και μελισσοκόμων χαμηλού εισοδήματος, τα οποία εισήχθησαν ή φοιτούν σε ΑΕΙ και ΤΕΙ της Ελλάδας, θα χορηγηθούν από το υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης.

Κυρίως οι υποτροφίες θα δοθούν σε φοιτητές που το αντικείμενο σπουδών τους σχετίζεται με την αγροτική ανάπτυξη.

Αυτό αποτελεί μια πολύ θετική εξέλιξη, αφού θα ενισχυθούν έτσι φτωχά παιδιά αγροτικών οικογενειών της περιοχής, να κάνουν απρόσκοπτα τις σπουδές τους.

Οι υποτροφίες αυτές σίγουρα θα ανακουφίσουν τα παιδιά αυτά και μάλιστα όσα σπουδάζουν σε τομείς σχετικούς με τον αγροτικό τομέα θα τα ενθαρρύνουν να επιστρέψουν στην Ήπειρο και να δραστηριοποιηθούν επαγγελματικά.

Οι πόροι για τις υποτροφίες προέρχονται, όπως ανακοινώθηκε, από την περιοχή του ποσοστού της κρατικής επιχορήγησης των αγροτοσυνδικαλιστικών οργανώσεων ΓΕΣΑΣΕ και ΣΥΔΑΣΕ, καθώς και από τον ΕΛΓΑ.

Για τη χορήγηση των υποτροφιών θα συγκροτηθεί Ειδική Επιτροπή που θα αποτελείται: Από τον Πρόεδρο του Ελεγκτικού Συνεδρίου, τους Γενικούς Γραμματείς των υπουργείων Οικονομίας και Αγροτικής Ανάπτυξης, τον Πρύτανη του Γεωπονικού Πανεπιστημίου, τον πρόεδρο του ΕΛΓΑ και τον Πρόεδρο της ΠΑΣΕΓΕΣ.

Ανεκμετάλλευτος πλούτος

Η Ήπειρος είναι μία από τις πλουσιότερες περιοχές της χώρας σε παραγωγή αρωματικών φυτών. Τα περισσότερα εξ αυτών είναι αυτοφυή και απαντώνται σε κάθε σημείο της. Κι ενώ η συστηματική καλλιέργεια και εκμετάλλευσή τους θα μπορούσε ν' αποφέρει πολλά και ν' ανοίξει νέους δρόμους στους αγρότες και ν' αποτελέσει νέα πηγή εσόδων, τίποτε συστηματικό δεν έχει γίνει έως τώρα. Έτσι αυτός ο ανεκμετάλλευτος πλούτος κινδυνεύει με αφανισμό από την ασύδοτη συλλογή του από τυχαρίπαστους που ενδιαφέρονται μόνο για τον προσωρινό προσπορισμό κερδών, επιφέροντας σημαντικές ζημιές στα πολυποίκιλα αρωματικά φυτά. Φυτά κατάλληλα για πολλές χρήσεις, ειδικά στη φαρμακευτική. Μήπως πρέπει επιτέλους να ενδιαφερθεί κάποιος και γι' αυτά;

Δίκαιο αίτημα

Μετά από προσπάθειες δεκάδων ετών και με τη συνδρομή της Τοπικής Ένωσης Δήμων και Κοινοτήτων Ιωαννίνων αποκαταστάθηκε πλήρως το ιστορικό κτίριο του Παλαιού Τελωνείου που βρίσκεται στην ανατολική πλευρά του Ξακουστού γεφυριού της Πλάκας και στο οποίο υπεγράφη η συμφωνία συνεργασίας και η παύση των εχθροπραξιών μεταξύ των αντάρτικων ομάδων των Ζέρβα-Βελουχιώτη. Η αναστήλωση και διάσωση του κτιρίου τιμά όλους όσους συνέβαλαν σ' αυτό, το δε ίδιο κτίριο αποτελεί μνημείο και κόσμημα της περιοχής. Δικαίως ο Δήμος Αγνάντων ζητάει να περιέλθει σ' αυτόν προκειμένου να στεγάσει την πολιτιστική κληρονομιά του τόπου, σε μια τοποθεσία-κομβικό σημείο από γεωγραφικής και ιστορικής απόψεως. Ελπίζουμε το αίτημά του να έχει θετική κατάληξη.

(Δύο σχόλια από τη στήλη «Εξουσία μ' ακούς;», που επιμελείται ο Κώστας Μπατίσης, στην εφημερίδα «Ηπειρωτική Νέα», αρ. φύλ. 162, Μάιος - Ιούνιος 2008)

«Πολιτών Παρέμβαση»: ο καιρός των πολιτών

Του Δημήτρη Χρ. Βλαχοπάνου*

Η παρέμβαση των πολιτών είναι μια κραυγή διαμαρτυρίας και μια δύναμη διεκδίκησης, μέσα σε ένα κοινωνικό και πολιτικό τοπίο που επιχειρεί να εξαφανίσει τη συλλογική συνείδηση και να θέσει στο περιθώριο τη συλλογική δράση. Όλα τα μεγάλα θέματα που έχουν σχέση με την ποιότητα ζωής, την παράδοση, τον πολιτισμό, τη φύση, την ιστορία τείνουν να καταντηθούν εμπορεύσιμο υλικό και να κλειστούν μέσα σε φακέλους που τους διαχειρίζονται οι διάφοροι μάνατζερ και γραφειοκράτες. Ο εθνικός μας πλούτος και η εθνική μας παράδοση μετατρέπονται σε αποκλειστική υπόθεση μιας ολιγάριθμης ομάδας του κέντρου, η οποία καταφεύγει σε πακέτα και πλαίσια του μέλλοντος, όταν πιέζεται να δώσει απαντήσεις στα αιτήματα που επιτακτικά θέτουν οι τοπικές κοινωνίες και καλείται να πάρει αποφάσεις για χρόνια ζητήματα που κοστίζουν σε χρήμα.

Μας αρκεί – και συχνά μας βολεύει – η διαπίστωση ότι οι νέοι μας αγνοούν τα πιο σημαντικά ιστορικά γεγονότα, εθνικά και παγκόσμια, και δεν έχουν ιδέα από την ιστορία του τόπου τους. Και μένουμε με την αίσθηση πως για τούτη την άγνοια και, συνακόλουθα, την αδιαφορία ευθύνονται οι ίδιοι οι νέοι ή φτάνει, σε τελευταία ανάλυση, κάποιες υπόγειες και μυστηριώδεις δυνάμεις που απεργάζονται το κακό μας. Αν το πρόβλημα είναι πρώτα απ' όλα πολιτικό και απορρέει από τις προθέσεις και τις επιλογές της οποιασδήποτε πολιτικής ηγεσίας, αυτό είτε το αποσιωπούμε είτε κάνουμε πως δεν το βλέπουμε.

Είναι αβάσταχτη, αίφνης, υποκρισία να διαμαρτύρεται και να διαρρηγγύνει τα ιμάτιά της η τάδε ή τάδε ηγεσία γιατί ο λαός, αυτός δηλαδή που την ψηφίζει και της εμπιστεύεται το μέλλον του, στερείται παιδείας και πολιτισμού. Ξαν να είναι η παιδεία και ο πολιτισμός μια θεία φώτιση που ή δε φέγγει ακόμα ή φέγγει βέβαια, αλλά ο κόσμος τυφλώθηκε μόνος του και δεν μπορεί πια να την αντικρίσει! Τι ρόλο παίζουν μέσα σ' αυτό το παράξενο ημίφως όσοι ασχολούνται με τα πολιτικά και υπόσχονται στους πολίτες διάφορα ωραία, κι αυτό αποφασίζουμε πως είναι καλύτερο να μας διαφεύγει προσώρως και θα πρέπει να το ψάξουμε αργότερα, αν βέβαια καταστεί αναγκαίο!

Η ιστορική κληρονομία μαραζώνει, οι πολιτισμικοί θησαυροί ευτελίζονται, τα μνημεία στοιχειώνουν και χάνονται απ' την καθημερινή μας ζωή. Σημεία αναφοράς και συνάντησης δεν είναι πλέον το Κάστρο, η Παριγορήτισσα, το γεφύρι, το ρολόι. Σημεία αναφοράς και συνάντησης είναι οι κεντρικές πλατείες με τα απλωμένα τραπέζια, τις υπαίθριες θερμάστρες, τους εκκωφαντικούς ήχους και τις σέξι γκαρσόνες, που στριμώχνονται ανάμεσα στους πελάτες για να πάρουν στα γρήγορα παραγγελίες.

Η νυχτερινή ζωή επιμηκύνεται. Και μαζεύεται μέσα σε λίγα τετραγωνικά, όπου κοντεύουν να σκάνουν οι άνθρωποι και να χάσουν την αίσθηση πως υπάρχουν. Πως, τουλάχιστον, υπάρχουν σαν άνθρωποι. Αλλά το τραγικό είναι πως οι άνθρωποι αυτοί που ξοδεύουν τη νύχτα τους σπάταλα και πνίγονται μες στους καπνούς των τσιγάρων και τη μέθη του αλκοόλ, είναι ακόμη παιδιά. Και δε θέλει πολύ για να καταλάβει κανείς τι σημαίνει αυτό και τι κόστος πέφτει πάνω στις πλάτες του τώρα και του μετά και του πάντα.

Ποιο, λοιπόν, είναι το μέγεθος της ανησυχίας μας και ποια η έκταση της αγωνίας μας μέσα στο θέατρο αυτό του παραλόγου; Ανακαλύπτεις κάποια στιγμή και καταλήγεις πως δεν μπορείς να περιμένεις πολλά και να ελπίζεις πως κάτι θα γίνει από αυτούς που έχουν οριστεί υπεύθυνοι και τους έχει δοθεί εντολή να διαχειριστούν τον πολιτισμό σου, την ιστορία σου και την καθημερινότητά σου την ίδια. Ανακαλύπτεις πως η δική σου αγωνία δε διασταυρώνεται πουθενά με την αφασία τη δική τους και την ευκολία τους να σε αποφεύγουν με τις συνήθειες και τετριμμένες κουβέντες πως «το μελετούμε το πράγμα», «μας απασχολεί», «θα το δούμε», «είναι ζήτημα χρόνου» και τα τοιαύτα.

Τι κάνεις, λοιπόν; Κάθεσαι και περιμένεις; Ή αποφασίζεις πως ο καιρός που χάνεις περιμένοντας είναι πολύτιμος και δε γυρίζει ποτέ πια πίσω; Από αυτά τα ερωτήματα ξεπήδησε η ιδέα πως είναι πια ο καιρός των πολιτών για την προστασία και την ανάδειξη της πολιτιστικής τους κληρονομιάς και των μνημείων. Είναι ο καιρός των ίδιων των πολιτών για μια διαφορετική ποιότητα ζωής της τοπικής κοινωνίας και για μια εικόνα της πόλης αντίξια της βαριάς της κληρονομιάς και ιστορίας. Γιατί αξίζει στην Άρτα, την πρωτεύουσα του βασιλείου του Πύρρου και του Δεσποτάτου της Ηπείρου, αξίζει στην Άρτα του Αμβρακικού και των Τζουμέρκων καλύτερη μοίρα.

* Ο Δημήτριος Χρ. Βλαχοπάνος είναι Φιλολόγος, κατάγεται από το Κορμμένο, ζει και εργάζεται στην Άρτα

ΠΟΤΑΜΟΣ ΛΟΥΡΟΣ: ΠΑΡΕΛΘΟΝ-ΠΑΡΟΝ-ΜΕΛΛΟΝ(;)

Ρεπορτάζ: Σοφία Κασελούρη-Νίκος Πανέλλης

Οι επιστήμονες Τριαντάφυλλος Αλμπάνης, καθηγητής Χημείας του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων.

Η παρουσία του κ. Αλμπάνη στην ημερίδα, όπου ήταν και ο πρώτος εισηγητής είχε να κάνει με την ενημέρωση τοξικών ενώσεων επιβαλόντων και καρκινογόνων ενώσεων οι οποίες επηρεάζουν το ορμονικό σύστημα των ζώων και των ανθρώπων και οι οποίες βρίσκονται στο νερό, στα ιζήματα, αλλά και σε διάφορα είδη φυτικά και ζωικά, στις εκβολές του ποταμού Λούρου και στον Αμβρακικό κόλπο.

Το πρόβλημα, κυρίως τα φυτοφάρμακα όπου θα πρέπει να ληφθούν άμεσα μέτρα για τον τρόπο χρήσης, στις καλλιέργειες οι οποίες εντοπίζονται, διότι αυτά καταλήγουν και στον Αμβρακικό κόλπο με δυσάρεστες συνέπειες.

Τα αποτελέσματα ερευνών στον Λούρο, Άραχθο, Αμβρακικό καθώς και στις λιμνοθάλασσες Τσουκαλιό, Ροδιά, όπου έχουν βρεθεί υπολείμματα 92 ζιζανιοκτόνων.

Στον ποταμό Λούρο οι πηγές ρύπανσης είναι τα γεωργικά, κτηνοτροφικά απόβλητα, τα αστικά λύματα. Όσον αφορά τα κτηνοτροφικά απόβλητα, αυτά έχουν μειωθεί, πιθανώς λόγω των σύγχρονων μονάδων. Σε ότι αφορά τα γεωργικά, παρατηρείται νιτρική ρύπανση, κυρίως σε περιόδους που ξεπλένονται τα χωράφια από τις βροχές. Υψηλές συγκεντρώσεις φυτοφαρμάκων παρατηρούνται Ιούνιο και Ιούλιο με το Diazinon, να είναι το πιο επικίνδυνο απ' αυτά που ανιχνεύονται στην περιοχή.

Μια άλλη απειλή, είναι ένα γενικότερο πρόβλημα ρύπανσης, έξω από τις τοξικές ενώσεις, επιβάρυνση κυρίως με οργανικά φορτία κυρίως από έλλειψη συστημάτων επεξεργασίας οικιακών λυμάτων σε Δήμους ή παράκτιες Κοινότητες και οικισμούς, μη σωστή λειτουργία πολλών βιολογικών μονάδων που οφείλουν να λειτουργούν σωστά, απουσία από πολλές μονάδες καθώς κι ένα άλλο τεράστιο πρόβλημα όπως ανέφερε ο κ. Αλμπάνης όπου πρέπει να ελεγχθεί η λειτουργία των ιχθυομονάδων μέσα στον Αμβρακικό.

Νερά και μόλυνση
Τα μέχρι τώρα στοιχεία για την περιοχή μας, σύμφωνα με τον καθηγητή κ. Αλμπάνη δεν έχουν δημοσιευθεί και ουδείς γνωρίζει τι έχουν οι υπηρεσίες τουλάχιστον για τα στοιχεία που είναι γνωστά δημόσια ή ερευνητικών κέντρων, από τα ΕΚΘΕ, τα Πανεπιστήμια, το ΤΕΙ, το ΙΓΜΕ.

Το πιο σημαντικό σημείο όπως ανέφερε ο καθηγητής είναι μόνο η νομοθεσία και η οποία είναι αυστηρή σε σχέση με την προστασία του περιβάλλοντος, δυστυχώς όμως υπάρχει πλημμελής οργάνωση ως προς την εφαρμογή της. Χρειάζεται εδώ αυστηρός έλεγχος σε όλες τις πα-

ραγωγικές δραστηριότητες σε όλο το φάσμα.

Το ΕΣΠΑ
Όπως αναφέρθηκε και από άλλους ομιλητές το ΕΣΠΑ είναι μια καλή ευκαιρία να αποκτήσουμε υποδομές για να υπάρξει μεν παραγωγή χωρίς να επιβαρύνεται το περιβάλλον. Η ουσία δε, της όλης κουβέντας περιστρέφει στο ότι δεν υποβαθμίζεται μόνο το περιβάλλον, αλλά και τα προϊόντα που παράγουμε είτε λαχανικά, είτε ζωικά.

Πηγές Αγίου Γεωργίου
Η επιβάρυνση των υδάτων πάσης φύσεως ατμοσφαιρική, κτηνοτροφική, χοιροτροφικές μονάδες, νεκροταφεία, καθιστά άγνωστη την υδρολογική επιβάρυνση, καθώς τα πετρώματα είναι σαν σφουγγάρι και δεν έχουν τη δυνατότητα καθαρισμού με αποτέλεσμα τη μικροβιακή μόλυνση από το ξέπλυμα όλων των ρυπογόνων καταστάσεων.

Χλώρια στο νερό
Αναγκαίο κακό η χλωρίωση του νερού, μια παλιά τέχνη που δεν έχει ξεπεραστεί από το 1950 στη νομοθεσία. Ούτε το όζον, ούτε άλλο χημικό δεν έχει τις ιδιότητες του χλωρίου, ούτε άλλες τεχνικές ώστε να προστατεύσουν το νερό κατά τη διανομή του.

Ακόμη και το πιο καθαρό νερό αν ήταν δυνατόν να μπει στη δεξαμενή το χλώριο είναι αναγκαίο κακό για την προστασία των παθογόνων οργανισμών.

Το χλώριο δηλαδή το προσθέτουν για να προστατεύσει το νερό από τις ρυπανσεις, γιατί οι επιπτώσεις από μια επιδημία θα είναι πολύ δυσάρεστες.

Χημικά στοιχεία, όπως το χλώριο στο νερό δημιουργεί αρτηριοσκλήρυνση, ξηρή επιδερμίδα, καρδιοπάθειες, νεφροπάθειες, καρκίνο και πολλές άλλες ασθένειες, καθώς τα παραπροϊόντα της χλωρίωσης χαρακτηρίζονται ακόμη και από τη διεθνή επιστημονική κοινότητα καρκινογόνων, ηπατοεξική, νεφροτοξικά και μεταλλαξιογόνα.

Η χλωρίωση του νερού σύμφωνα πάντα με τους επιστήμονες και η συνεχής πρόσληψη από τον ανθρώπινο οργανισμό τέτοιων ουσιών, μακροπρόθεσμα ευθύνεται για τη δημιουργία πολλών ασθενειών.

Το νερό πρέπει να χλωριώνεται, αλλά πρέπει να αποχλωριώνεται για να το πίνει ο άνθρωπος, γιατί λίγο-λίγο καταστρέφει τη χλωρίδα του οργανισμού.

Νικόλαος Γιαννούλης, Διδάκτωρ Πανεπιστημίου Ιωαννίνων και επί σειρά ετών Δήμαρχος Πρέβεζας.
Ο κ. Γιαννούλης με πολύ εύστοχο τρόπο ασχολήθηκε και παρουσίασε στο ακροατήριο τη «Διαχείριση και προστασία του ποταμού Λούρου».

Για τη διαχείριση των νερών του ποταμού υπάρχει μια κοινή απόφαση των Νομαρχιών Ιωαννίνων, Πρέβεζας και Άρτας από το 1991. Από

το 2000 υπάρχει οδηγία της Ε.Ε. για εκπόνηση διαχειριστικών σχεδίων και το 2009 πρέπει αυτά να δημοσιευτούν. Δυστυχώς δεν έχουμε ξεκινήσει καν την προετοιμασία και βρισκόμαστε στο 2008.

Ένα μείζον θέμα το οποίον για την περιοχή μας αφήνει πολλά ερωτηματικά για το ποιος τέλος πάντων θα είναι ο υπεύθυνος φορέας, πως θα ελεγχθεί η υδροδότηση και η μόλυνση, ποιος θα είναι ο ισχυρός παράγοντας που θα λειτουργήσει υπεύθυνα, πως και πότε θα γίνουν οι ζώνες προστασίας, πόσο επικίνδυνο θα είναι το νερό ρύπανσης της περιοχής, τροφοδοσία της πηγής ρύπανσης Λούρου; Ο καθηγητής προβλημάτισε και κατέθεσε τις πολύτιμες συμβουλές του.

Νερό και απορρίμματα μαζί
Χάθηκε πολύτιμος χρόνος επιστημάνθηκε από τους επιστήμονες, ενώ το θέμα χαρακτηρίστηκε όχι μόνο πολιτικό αλλά και πολιτιστικό.

Ο κ. Παναγιώτης Νίτας, περιβαλλοντολόγος ασχολήθηκε με την ανάλυση πάνω στο πρόβλημα της διαχείρισης των ζωικών αποβλήτων, που όλα περνούν στο νερό, ενώ ο κ. **Ευάγγελος Νικολάου** δρ. Υδρογεωλόγος Δ/ντής περιφ. Μονάδας ΙΓΜΕ Ηπείρου, ανέλυσε με πλήρη στοιχεία και διαφανείς τις υδρολογικές συνθήκες της λεκάνης του Λούρου και ιδιαίτερα της Πηγής Αγίου Γεωργίου.

Η υδρογεωλογική λεκάνη του ποταμού αρχίζει από το λεκανοπέδιο των Ιωαννίνων. Τα πετρώματα είναι ασβεστολιθικά, διαπερατά δηλ. είναι σαν σφουγγάρι, που σημαίνει ότι τα νερά που πέφτουν, είτε από τις βροχές, είτε από τους αεροσηπτικούς βόθρους, είτε από το ξέπλυμα των χωραφιών, δεν φιλτράρονται και οδηγούνται στις υπόγειες πηγές. Είναι επιτακτική ανάγκη να ληφθούν μέτρα προστασίας των πηγών του Αγίου Γεωργίου, απ' όπου υδρεύεται η Άρτα, Πρέβεζα και Λευκάδα.

Χρήσιμα τα συμπεράσματα και οι διαπιστώσεις, άκρως ανησυχητικές, προς θεού όμως μη μείνουμε εκεί και να θυμόμαστε μόνο την ενδιαφέρουσα ημερίδα.

Ο **Ιωάννης Σκούφος**, αναπληρωτής καθηγητής ΤΕΙ Ηπείρου, αναφέρθηκε στην μικροβιακή μόλυνση σε υδάτινα και χερσαία οικοσυστήματα Λούρου και Αμβρακικού και ο ρόλος της μικροβιοανθεκτικότητας.

Ένα θέμα πολυποικίλο με τεράστιες διαστάσεις για το περιβάλλον και την υγεία, μέσω της μόλυνσης νερού, ζώων, αντιβιοτικών.

Καμπάνια
Η ρύπανση της περιοχής, η περιεργή τροφοδοσία των Πηγών, η ρύπανση του Λούρου και των καταβόθρων, εγκυμονεί κινδύνους στο νερό.

***Η Σοφία Κασελούρη είναι δημοσιογράφος στις τοπικές εφημερίδες της Άρτας και ο Νίκος Πανέλλης υπεύθυνος σύνταξης της εφημερίδας «Κορωνήσια».**

Ηπειρωτικά Γράμματα & Τέχνες

ΒΑΣΙΛΗΣ ΝΙΤΣΙΑΚΟΣ - Η ποίησή του

ΠΩΣ ΝΑ ΜΙΛΗΣΕΙΣ για την ποιητική του συλλογή «Ρέματα» (Οδυσσέας 2008), χωρίς να αναφερθείς στα πεζά του ποιήματα «Ω, λέλε» (Οδυσσέας 1993) και πολύ περισσότερο στο πρώτο του ποιητικό βιβλίο «Απ' εκεί» (Πλέθρον 1997);

«Η πέτρα είναι βαριά στον τόπο της» θα διαβάσουμε στο motto του «Απ' εκεί» και θα θυμηθούμε το motto σ' ένα από τα ποιητικά βιβλία του Μάρκου Μέσκου: «Μακεδονίτικα πουλιά λαλούν μακεδονίτικα». Ίδιο το βάρος, ίδιος ο καμμός, το ντέρτι κι ο πόνος.

Η θρηνηδία «Ω, λέλε» είναι μια συμφωνία για οκτώ φωνές, οκτώ ακόμα αιμάσσουμες πληγές: Διάβα, το τρένο, ο κυρατζής, το παζάρι, η κερασιά, ο δρόμος, Αλβανία, μισμερός. Κι οι προτάσεις -ανάσες- μικρές, κοφτές. Από δύο έως το πολύ εννιά λέξεις. Και πίσω τους βιώματα που τις σπρώχνουν να βγούνε στο φως. Άλλες κάνουν πίσω περιμένοντας μίαν άλλη ευκαιρία κι άλλες ακουμπάνε το φορτίο τους στην άσπρη κόλλα. Κι ούτε λόγος «περί διά γραμμάτων», που λένε, να ομορφύνουν το κείμενο. Το αγκομαχητό δεν γίνεται στεναγμός ανακούφισης. Λέξεις μαχαιρία κι αν δεν προσέξεις λαβώνεσαι, έτσι αμάθητος που είσαι, από κείμενα που η αίσθηση του περιττού τιθασεύει τη γλώσσα. Γι' αυτό και τα λόγια ελάχιστα κι όμως ικανά να συγκλονίσουν και τ' αγκωνάρια του υπαρκτού: το άλφα και το ωμέγα των επιλογών του. «Μονάχος μα δυνατός ακόμα. Όπως εκείνη η γκορτσιά στο Ανω Βόιο. Στη μέση της επιβλητικού μα σπαρταγμένου τώρα πια λόφου. Ανεμοδαρμένη φύτρα...» (ο Κυρατζής).

Και: «Αυτοί οι άνθρωποι του παζαριού έχουν μίαν άλλη διάσταση. Αιώνες τώρα. Μίαν ιερότητα. Αυτές οι μαυρομάντιλες γερασμένες μορφές. Στέκουν σαν στοιχιάζι [...] Τις αγαπούσαν τις Βλάχες με τις βελανιδιές. Τις «κυρίες με τις φλοκάτες» όπως τις έλεγε πιο μοντέρνα ο απέναντι έμπορος...».

Κι ακόμα: «Ότι ο Μεταξάς τους θεωρούσε εθνική πληγή. Ήταν έλεγε παράγων κοινωνικής αναρχίας σ' ένα σύγχρονο πολιτισμένο κράτος [...] Μαράζι ήταν ο κάμπος και η ζωή του. Εδώ πια έχουν εκείνοι το λόγο: και την ελευθερία. Αγνάντια ντι χουάρα [...] Χίλια ονόματα να του δώσει η εξουσία για να το εξωραΐσει. Χίλια διατάγματα. Χίλια αστυνομικά φυλάκια. Χίλιες κατάρρες. Αυτό θα παραμείνει η ευλογία. Όπως τη νιώθουν κάθε φορά να τους συνεπαίρνει. Αγνάντια ντι χουάρα! Αυτό θα παραμείνει... το Ντένισκο».

Στη συλλογή «Απ' εκεί» ο ποιητής αναλαμβάνει να μας ξεναγήσει στη δική του Εγνατία, να μας ξεδιψάσει με βρόχινο νερό τ' Απρίλη, εμείς που ιδιόπερ παρελθόν. Παίρνοντας τη Στράτα «αλαφοπάτη», βάζοντας σημαίες από τη Γράμμοστα ως το Κιόρτερο σηματοδοτεί τη δική του «Εγνατία», μακριά από τα δυναμισμένα βουνά, σφαγμένες βελανιδιές, μακριά από

Βασίλης Νιτσιακός

ΡΕΜΑΤΑ

μονότονες διαδρομές πάνω στις λωρίδες πένθους της πατρίδας έξω από σήραγγες που αιχμαλωτίζουν, ακολουθεί τα μονοπάτια των Κυρατζήδων που σημαδεύονται ακόμα από τα ίχνη των πελμάτων των μουλαριών και τα μανούσια στις άκρες. Και το κλαρίνο μακρινό, απότοχο του καμήλου. Και κείνη η γκορτσιά του Ανω Βόιου απ' το «Ω, λέλε», να ζητάει τα ζωντανά, γιατί τα γκόρτσες της σπαίζουν αφάγωτα.

Κι από το ψίκι με τ' αλόγο και στο σταυρό του μπαϊρακιού κυδώνια και μήλα, τώρα στο ψίκι με ρόδες και άνθη

στα Μπεμβέ κι άβρολα με τα γιορτινά απ' το Κιόρτερο δεμένοι με ζώνες ασφαλείας. «Και τ' αλόγα μοναχικά στ' αλώνια αγναντεύουν». Κι οι καταληκτικοί στίχοι: «Για δεσ καιροί που ήρθαν / κι ο Χάρος δεν μας πήρε», με αποδέκτες ανθρώπους και ζωντανά.

Και στίχοι δημοτικής ποίησης σφηνώνονται ανάμεσα στους δικούς του για να στεριώνεται η άμυνα και να αντιμετωπίζεται κάθε υπόνοια ευκολίας που κερδοσκοπεί στις στροφές των ποιημάτων. Και στη μνήμη αμάρταντο στεφάνι: «Χίνκα, Λάλιζα, Ζόργιανη: τους νεκρούς σας και τα μάτια σας!».

Κι από κοντά το Ντένισκο: «Ο τόπος που τραβιέται / και χωνεύει / σε μια σχισμένη πέτρα / Για να 'ρθει ξανά / την Άνοιξη / κρεμασμένος στα νύχια γυπαστών!».

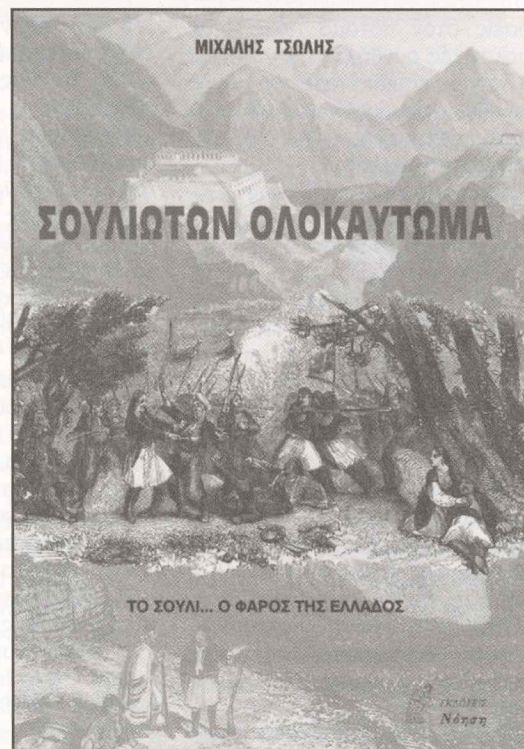
Κι έρχονται τα «Ρέματα» (Απρίλιος 2008) έντεκα χρόνια ύστερα απ' το «Απ' εκεί». «Έντεκα χρόνια να ρίχνω τις λέξεις μου σωρό / ματώνοντας λιθάρι», όπως γράφει στο motto του βιβλίου. Αρχίζει με τα «Μυρολόια I, II και III» με καταληκτικό στίχο και στα τρία «Οι λέλε μ'», αφιερωμένα στους απόντες, σ' όσους μυρμηγκιάζουν μνήμες, με τη θρηνητική επωδή να κρατάει το ίσον.

Κι αμέσως μετά: «Δεν μας αφήνουν τα εικονίσματα / να φύγουμε απ' εδώ / αλλά και πού να πάμε».

Αυτά τα πέτρινα εικονίσματα τα σπαρμένα σε σταυροδρόμια, σε ράχες, σε λόγγους, θαρρείς και τα 'χτισε ο καιρός. Κι η πέτρα τους γκρίζα γιομάτη βρύα απ' τον καιρό και τις προσευχές, ένα με το τοπίο, ένα με την ψυχή μας. Η παρηγορία του ξωμάχου, του πεζοπόρου, του τοσοπάνη καθώς άναβαν τον καντήλι και η δική μας καθώς σπαρταράει πιασμένη στη μνήμη.

Τα ποιήματα των «Ρεμάτων» πιο στρωτά, πιο άνετα, πιο «τραγουδιόστα», δίχως να υποκύπτουν σε ευκολίες, λειασμένα από τα έντεκα χρόνια που πέρασαν απ' τα «Απ' εκεί» και βέβαια δεμένα περίτεχνα με το δημοτικό τραγούδι. Και το ποίημα «Ρέματα», το τελευταίο της συλλογής είναι η «κιβωτός» που σώζει, με τα ποιήματα του Γιάννη Ζαρκάδη, της Γιώτας Αργυροπούλου, του Μιχάλη Γκανά και του Κρυστάλλη τους τόπους: Πόποβο, Μάνη, Τσιαμινά και Συρράκο: ποιητικές εκλεκτικές συγγένειες και μια άλλη «Εγνατία», στο χάρτη των ακριβών αισθημάτων μας.

Τάσος Πορφύρης

ΜΕ ΤΟΝ ΤΙΤΛΟ «Σουλιωτών Ολοκαύτωμα» κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Νόηση το βιβλίο του συγγραφέα **Μιχάλη Τσώλη**, αφιερωμένο στους ηρωικούς αγώνες των Σουλιωτών για την Ελευθερία, τη θυσία των Σουλιωτισσών στο Ζάλογγο και το Σουλιώτικο Ολοκαύτωμα στο Κούγκι (1803).

Πρόκειται για ένα ιδιαίτερα ενδιαφέρον, καλαίσθητο βιβλίο, εικονογραφημένο με παλιές γκραβούρες, που ζωντανεύει με αξιόλογα ιστορικά στοιχεία τον ηρωισμό των Σουλιωτών και Σουλιωτισσών, την ακαταμάχητη αγωνιστικότητά τους, το υψηλό πατριωτικό τους φρόνημα και τις θυσίες τους για την ελευθερία του Σουλίου, αλλά και για την ανεξαρτησία κάθε γωνιάς της ελληνικής γης που πότισαν με το αίμα τους...

Οι ηρωικοί Σουλιώτες, υπερασπίστηκαν την πίστη τους και την ελευθερία τους, πάνω στα θεόρατα βράχια του Σουλίου, με συνεχείς, σκληρούς και άνισους αγώνες κατά των τουρκαλβανών επιδρομών, που κράτησαν επί έναν περίπου αιώνα! Το απαράμιλλον θάρρος τους, η μαχητικότητά τους και η αυτοθυσία τους προκάλεσαν τον πανελλήνιο και παγκόσμιο θαυμασμό...

Γράφει χαρακτηριστικά ο συγγραφέας για τους γενναίους υπερασπιστές του Σουλίου:

«Ποτέ τόσοι λίγοι δεν κατάφεραν να νικήσουν τόσους πολλούς και μάλιστα σε όλους τους πολέμους και σε τόσο μεγάλη χρονική περίοδο, όπως έγινε με τους Σουλιώτες!».

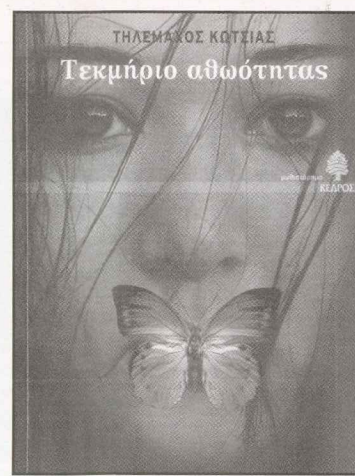
**ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΝΤΑΙ ΟΙ ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ
ΝΑ ΑΠΟΣΤΕΛΟΥΝ ΣΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΜΑΣ
ΕΝΑ ΑΝΤΙΤΥΠΟ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ ΤΟΥΣ
ΓΙΑ ΝΑ ΤΟ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΟΥΜΕ
ΑΠΟ ΤΗ ΣΤΗΛΗ ΜΑΣ.**

ΤΗΛΕΜΑΧΟΣ ΚΩΤΣΙΑΣ: ΤΕΚΜΗΡΙΟ ΑΘΩΟΤΗΤΑΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΚΕΔΡΟΣ

Όταν -στις αρχές της δεκαετίας του '90, ο συγγραφέας Τηλέμαχος Κώτσιας περνούσε τα Ελληνοαλβανικά σύνορα με το όνειρο μιας καλύτερης ζωής σε μια Πατρίδα που έπρεπε να έχει γι' αυτόν. αλλά και για όλους τους συμπατριώτες του αναμφισβήτητα ανοιχτή την αγκαλιά της, έφερε μαζί του, εκτός από τα τιμαλφή της καρδιάς του και όλον τον θησαυρό του πνεύματός του, εναποθηκευμένο τότε σε δύο νάυλον σακούλες. Τον θησαυρό δηλαδή που είχε ο ίδιος καταφέρει να εξορύξει δουλεύοντας σκληρά στα ορυχεία του μυαλού και της ψυχής του όλα εκείνα τα δύσκολα χρόνια στη Βορειοηπειρωτική γη, διότι το ακατέργαστο υλικό, όπως άλλωστε αποδείχτηκε αργότερα, είναι αρκετά ογκώδες, τόσο ώστε να έχει τη δυνατότητα να ανασύρει με ευκολία κάθε φορά στο φως, έναν έναν τους συγγραφικούς θησαυρούς του. Οι δύο νάυλον σακούλες του Τηλέμαχου Κώτσια, οι οποίες κρατούσαν με υπομονή στην παραφουσκωμένη κοιλιά τους ένα σωρό στοιβαγμένες σελίδες χειρογράφων, όπως η γκαστρωμένη αγελάδα λίγο πριν τη γέννα, έτυχαν, ευτυχώς, της ανάλογης αποδοχής και περιποίησης και ο τοκετός έφερε στη ζωή, από το 1991 έως σήμερα, σημαντικά λογοτεχνικά έργα. Η συλλογή διηγημάτων του «Περσιστικό τα μεσάνυχτα» ήταν αυτή με την οποία πρωτοπαρουσιάστηκε στο Ελληνικό κοινό, ενώ ακολούθησαν «Το τελευταίο καναρίνι», οι νουβέλες «Το τραγούδι εκείνης της νύχτας» και «Βροχή στο μνήμα», το μυθιστόρημα «Τα επτά παράθυρα», η συλλογή διηγημάτων «Τρεις γενιές Αμερικάνων», καθώς και το μυθιστόρημα με τίτλο «Τεκμήριο αθωότητας» που εκδόθηκε το 2007 από τις εκδόσεις ΚΕΔΡΟΣ που έχουν εκδόσει και τα προηγούμενα βιβλία του.

Αν περιδιαβεί κανείς τις σελίδες των βιβλίων του Τηλέμαχου Κώτσια, από την πρώτη ως την τελευταία έκδοσή, θα ανακαλύψει μια αμφίδρομη γραφή, η οποία κινείται συνεχώς στη γραμμή που ενώνει τον έσω του ανθρώπου κόσμο με τον έξω, ενώ καταφέρει παράλληλα να συνδέσει αυτή τη γραμμή επικοινωνίας με την ιστορική αλήθεια, καταφέροντας να φωτίσει και την πιο σκοτεινή πλευρά του φεγγαριού.

Ίσως γιατί οι χαρακτήρες του είναι αφοπλιστικά ειλικρινείς και αυθεντικοί. Ίσως γιατί, βιωματικά, θα μπορούσε να ισχυριστεί κανείς, ο συγγραφέας διεκδικεί ένα κομμάτι από αυτή την αυθεντικότητα τους. Δεν είναι μόνο το ότι στη γραφή του Τηλέμαχου Κώτσια διαχέεται το πυρό άρωμα ζωής από την πολύπαθη Βορειοηπειρωτική γη... Ούτε το ότι τις έδωσε πνοή η ανάσα των ανθρώπων της που με τον πόνο διπλοκομποδεμένο στα στήθη αναγκάστηκαν να την εγκαταλείψουν, αφήνοντάς την να πιάσει ξανά το μοιρολόι...

Ούτε ακόμα γιατί τα κείμενά του διαποτίζονται υπογείως από το δάκρυ της γερόντισσας που χρόνια αγνάντευε στα κρυφά, με μάτια στεγνωμένα, πέρα απ' το σурματοπλέγμα...

Όχι, παρόλο που αρκετοί είναι αυτοί που υποστηρίζουν ότι αυτά ακριβώς τα χαρακτηριστικά είναι που καθιέρωσαν τον Τηλέμαχο Κώτσια, μαζί βεβαίως με την ιδιαιτερότητα της γραφής του και το αναμφισβήτητο συ-

γραφικό του ταλέντο: ο Τηλέμαχος Κώτσιας - και το αποδεικνύει αυτό με το «Τεκμήριο αθωότητας» - είναι ένας συγγραφέας που δεν εφησυχάζει. Τον απασχολεί, πλέον, η ίδια βαθύτερη αγωνία και ο προβληματισμός, για αυτό το νέο κοινωνικοπολιτικό μοντέλο στο οποίο ζει, και δράεται της ευκαιρίας να μιλήσει για ένα από τα σημαντικότερα προβλήματα της σημερινής Ελλάδας, εκείνο που χρηματισμού και της διαφθοράς στον τομέα της υγείας και της δικαιοσύνης.

Χωρίς καταγγελτικές κορώνες και ανώφελες κραυγές, γράφει ένα επίκαιρο θεματικό βιβλίο και ανιχνεύει τα αίτια της παρακμής, στη βαθύτερη σχέση του ανθρώπου με το υπαρξιακό εγώ του και στη σχέση εξουσίας - εξουσιαζόμενου, όχι μόνο σε όλες τις εξωτερικές εκφάνσεις της ζωής, αλλά και στις εσωτερικές, καθώς και εκεί συγκρούονται συνεχώς εξουσίες και υπερεξουσίες.

Η εξουσία του έρωτα πάνω στην ψυχή, το μυαλό και το σώμα, η εξουσία της ύλης κατά του πνεύματος, του εγώ απέναντι στο εμείς και το χειρότερο απέναντι στον ίδιο τον εαυτό μας.

Ο γιατρός Σπύρος Νικολάου, δεν είναι απλώς ένας ακόμα γιατρός που χρηματίστηκε και ο δικαστής του δεν είναι ο τελευταίος δικαστικός λειτουργός που είναι πρόθυμος να τα πάρει, προκειμένου να προβεί σε αναψηλάφηση της δίκης για να τον αθωώσει.

Είναι ο καθένας από μας, που νιώθει άπειρες φορές ότι η ζωή του χρειάζεται αναψηλάφηση, όχι όμως για να αθωωθεί, αλλά μάλλον να δικαστεί, καθώς ηθελήμενα και αδιαμαρτύρητα αποτελεί κομμάτι αυτής της χάρτινης πυραμίδας της εξουσίας, χωρίς να αναλογιζόμαστε, ότι δεν υπάρχει τεκμήριο αθωότητας, όλοι είμαστε ένοχοι γι' αυτή την κατάντια.

Με γραφή τραχιά, σαν κοφτερός γρανίτης, και την ίδια στιγμή τρυφερή, όπως η αίσθηση που αφήνει στο χέρι σου το χάδι πάνω στο ελαφίο δέρμα, ο Τηλέμαχος Κώτσιας μας δίνει ένα βιβλίο που μπορεί να είναι ταυτόχρονα κοινωνικό, αλλά και έντονα ερωτικό ή βαθύτατα υπαρξιακό. Που δε διατάζει να μιλήσει με την ίδια ένταση και το ίδιο πάθος για την ηδονή της σάρκας και τον έρωτα της ψυχής, αλλά και για την εκπόρνευση της συνείδησης ή την ανθρώπινη ματαιοδοξία.

BANTA ΚΟΥΤΣΟΚΩΣΤΑ

Η ΣΦΑΓΗ ΤΟΥ ΚΟΜΜΕΝΟΥ

Στο Κομμένο της Άρτας, ένα όμορφο καμποχώρι στο Δέλτα του Αράχθου, πριν 64 χρόνια έγινε μια άγρια σφαγή. Δύσκολα μπορεί να την περιγράψει κανείς. Αδύνατο να νιώσουμε τον φόβο και τον τρόμο εκείνων του κυνηγημένου και ανυπεράσπιστου. Τον πόνο των γονιών, που μέσα από τα συντρίμια μαζεύουν για να θάψουν τα παιδιά τους. Την απόγνωση του παιδιού που ψάχνει τους γονείς του.

Οι φιλόδοξοι αριθμοί, που τόσο καλά κατάφεραν να περιγράψουν τους νόμους της φύσης, ακόμα κι αυτοί είναι ανήμποροι να αποδώσουν το μέγεθος.

95 παιδιά έως 15 χρονών. 117 γυναίκες. 317 συνολικά οι νεκροί...

Κομμένο Άρτας, 16 Αυγούστου 1943. 120 νέα παιδιά, στρατιώτες του Χίτλερ, άφησαν τα σπία τους, την πατρίδα τους κι ήρθαν να σπείρουν τη φρίκη, γιατί είπαν πως μπορούν τον κόσμο όλο να κάνουν δικό τους. Γαλουχημένα με τα ιδανικά του παγερμανισμού, φουσκωμένα με εθνικιστικά και φυλετικά αισθήματα για την καθαρότητα και την ανωτερότητα της φυλής τους, δεν άργησαν να μπολιαστούν με μίσος ακόμα και για μικρά παιδιά. Με την υπεροψία της τεχνολογίας του όπλου που κρατούσαν στα χέρια τους, μπήκαν στο χωριό και «θέρισαν».

Ο Ηπειρώτης (από τη Φιλιππιάδα) λογοτέχνης Γιάννης Δάλλας ήταν τότε απόφοιτος του Γυμνασίου της Άρτας. Τον συγκλόνισε η σφαγή του Κομμένου και δυο χρόνια μετά, το 1945, γράφει το Χρονικό «Η σφαγή του Κομμένου».

Εδώ έχουμε την εξιστόρηση της μεγάλης σφαγής από έναν χωρικό, Κομμιώτη, που την είδε με τα ίδια του τα μάτια και έζησε τις τρομερές της ώρες. Αυτός ο χωρικός, ο **Κοσμάς Ανάστας**, όπως τον ονομάζει ο Δάλλας, ένας απλός και αγράμματος άνθρωπος, γράφει την τρομερή ιστορία της 16 Αυγούστου μ' απλό τρόπο κι ο Δάλλας μονάχα ανάμεσα στα μέρη που χωρίζεται φυσιολογικά η δραματική εξιστόρηση του απλόδικου αφηγητή, μπαίνει και μ' ένα λυρικό τρόπο εκφράζει τις εντυπώσεις και την απήχηση που είχαν τα ανεπίτιστα αυτά γεγονότα στην αισθαντικότητα του και που προσπαθεί να τ' ανυψώσει σαν σύμβολα στην αιωνιότητα.

Το Χρονικό του Γιάννη Δάλλα έγινε βιβλίο και μόλις κυκλοφόρησε από τις Ηπειρωτικές εκδόσεις «Πέτρα» (Οικονόμου 32, Αθήνα, τηλ. 210 8233830), με τον τίτλο «Η σφαγή του Κομμένου» με εικόνα εξωφύλλου έργο του Ηπειρώτη γλύπτη Θόδωρου Παπαγιάννη, με τίτλο Τραγωδία.

«Τρεις υπουργοί παντρεύονταν»

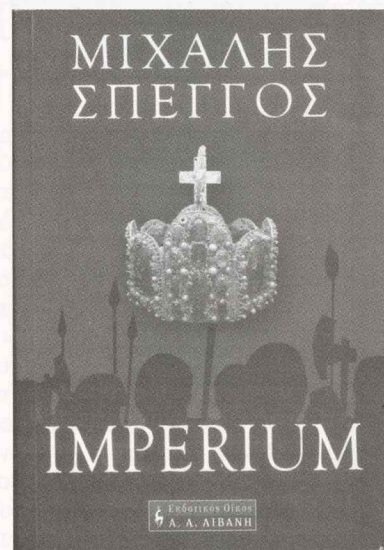
Συνεχίζοντας τη λογοτεχνική του δημιουργία, ο Ρήγας-Γιώργος Σπ. Σκουτέλας εξέδωσε πρόσφατα το νέο του βιβλίο με τον τίτλο «**Τρεις υπουργοί παντρεύονταν**». Πρόκειται για μια διαχρονική πολιτική σάτιρα, που αγγίζει και τα όρια της ρουφετολογικής εξάρτησης των πολιτών απ' την πολιτική εξουσία με σκαμπτική διάθεση. Είναι μια τρελή-τρελή κωμωδία (σε μια εικόνα και τέσσερις πράξεις), κατά την οποία η ανθρώπινη αφέλεια και η συγκυρία των περιστάσεων οδηγούν - μέσα απ' τη λογική και το παράλογο - σε μια εναλλασσόμενη πλοκή συναισθημάτων και καταστάσεων, όπου η πραγματικότητα αγγίζει το όνειρο κι η απογοήτευση διαδέχεται την ελπίδα.

ΒΙΒΛΙΟ - ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ

ΜΙΧΑΛΗΣ ΣΠΕΓΓΟΣ: IMPERIUM

ΕΚΔΟΣΕΙΣ Α.Α.ΛΙΒΑΝΗ

Το αιώνιο ερώτημα ανάμεσα στον άνθρωπο και τη μοίρα. Ως πού δηλαδή φτάνει το δικαίωμα της επιλογής απέναντι στη ζωή και στο θάνατο, ή η δυνατότητα να αλλάξει κανείς τη μοίρα του, ιδιαίτερα όταν αυτή φαίνεται να έχει προεπιλέξει την ταύτιση της με τον πόλεμο, τη φρικτότερη μάστιγα και από την πιο θανατηφόρα αρρώστια, πάντοτε διψασμένος για αίμα με παράλογη μανία για θάνατο και καταστροφή, όπως χαρακτηριστικά αναφέρει ο συγγραφέας και συμφωνούμε απολύτως μαζί του.

Είναι αξιοθαύμαστο το ότι ο συγγραφέας αφιέρωσε τις 533 σελίδες του τετάρτου μυθιστορηματός του και έκτου κατά σειρά βιβλίου του σε ένα οδυνηρό για τον άνθρωπο ζήτημα, το οποίο τον καταδυναστεύει από καταβολής κόσμου, τον Πόλεμο.

Δεν χρειάζεται να μιλήσει κανείς ούτε για τον αριστοτεχνικό τρόπο με τον οποίο δομεί ο συγγραφέας την ιστορία του, ακολουθώντας πότε τον ιστορικό, πότε τον αφηγητή, ούτε για την ευρηματικότητα της διπλής αυτής αφήγησης, ούτε ακόμα και να επιμεινεί στην αμεσότητα του λόγου του, των διαλόγων ή τη ζωτικότητα των φρικτών εικόνων του εξωτερικού τοπίου του πολέμου.

Και αυτό, διότι αφ' ενός μεν ο Μιχάλης Σπένγκος είναι δοκιμασμένος και έμπειρος συγγραφέας- το αντίθετο θα ξάφιαζε-, αφ' ετέρου δε επειδή έχει ιδιαίτερη σημασία στο να σταθεί κανείς στο εσωτερικό τοπίο του ανθρώπου, εκείνο το οποίο προηγείται, συνυπάρχει και έπειτα της καταστροφικής οργής του πολέμου, κυρίως δε του τοπίου που ακολουθεί μετά τον εφιάλτη της λεηλασίας.

Είναι ίσως και το σημείο στο οποίο ξεχωρίζει το βιβλίο αυτό από τα προηγούμενα του συγγραφέα. Το ότι δηλαδή, χωρίς ούτε για μια στιγμή να χαλαρώσει την αφήγηση και τη ζωτικότητα της περιπέτειας που χαρακτηρίζει τη γραφή του, καταφέρνει να εμβαθύνει σε σκέψεις, συναισθήματα και ιδεολογικές αναζητήσεις, συνδυάζοντας το υπαρξιακό πρόβλημα, τη ζωή και το θάνατο, με την ειρήνη και τον πόλεμο.

Ο Πόλεμος, λοιπόν. Αυτός ο αμοιβώδης που δεν τελειώνει ποτέ, ιδιαίτερα γι' αυτούς που επέζησαν της επέλασής του πάνω τους, είτε νικητές θεωρούνται είτε ηττημένοι.

Τελείωσε. Είμαστε θριαμβευτές. Πολλοί υψώνουν το βλέμμα τους στον ουρανό, άλλοι τόσο πέφτουν στο χώμα και σε μια έξαρση θρησκευτικής ευγνωμοσύνης ασπάζονται τα ιερά μας σύμβολα. Ο αέρας δονείται από ήχους. Τους ήχους της λήτρωσης και της νίκης. Τελείωσε. Βέβαια, όπως θα μάθαινα αργότερα, δεν τελειώνει ποτέ.

Ο Πόλεμος, που αποκτηνώνει τους ανθρώπους και μετατρέπει με ευκολία τα θύματα σε θύτες, όταν από πολιορκημένοι γίνονται πολιορκούντες και από κυριαρχούμενοι κυριαρχούντες.

Τότε θα δεις αυτόν που λεηλατήθηκε, που βιάστηκε, που είδε την οικογένειά του να σφαγιάζεται εν μία νυκτί, που βάνασε χέρι ακρωτηρίασε την ψυχή και το σώμα του, καθώς γίνεται ο ίδιος εκπορθητής, χωρίς δισταγμό και με την ίδια βαρβαρότητα να βιάζει, να

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΓΔΟΥΡΗΣ (1645 – 1725)

Ημερίδα για τον Διδάσκαλο του Γένους

Την Παρασκευή 22 Αυγούστου 2008 στο χωριό Δεσποτικό, στο Συνεδριακό Κέντρο Ξενοδοχείου «ΔΙΑΜΑΝΤΙ», πραγματοποιήθηκε από τον Δήμο Μολοσσών και τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Ιωαννίνων, ημερίδα για τον Διδάσκαλο του Γένους φιλόσοφο και συγγραφέα, Γεώργιο Σουγδουρή.

Μετά το καλωσόρισμα των καλεσμένων και παρισταμένων από τον Β. Κώστη πρόεδρο του Τοπικού Συμβουλίου, ο Τ. Βασιλείου αντιδήμαρχος του Δήμου Μολοσσών, που είχε τη ροή του προγράμματος, κάνοντας ένα πρόλογο για τη γνωριμία και ανάδειξη προσώπων της περιοχής, κάλεσε τους παρακάτω εισηγητές-ομιλητές στο βήμα.

ΕΛΕΝΗ ΚΟΥΡΜΑΝΤΖΗ: Λέκτορα Φιλοσοφικής Σχολής Πανεπιστημίου Ιωαννίνων, η οποία αναφέρθηκε στην οικογένεια Σουγδουρήδων και στον Γεώργιο Σουγδουρή.

ΣΤΕΦΑΝΟ ΤΣΙΟΛΟ: Σχολικό Σύμβουλο Α/θμιας Εκπαίδευσης, ο οποίος αναφέρθηκε στο διδασκαλικό και συγγραφικό έργο του Γεωργίου Σουγδουρή.

ΧΡΗΣΤΟ ΜΑΡΑΖΟΠΟΥΛΟ: Διδάκτορα Φιλοσοφίας Πανεπιστημίου Ιωαννίνων, ο οποίος

Από αριστερά. Τάσος Βασιλείου, διευθύνων τη συζήτηση και οι ομιλητές Ελένη Κουρμαντζή, Χρήστος Μαραζόπουλος και Στέφανος Τσιώλος.

αναφέρθηκε στις πτυχές της φιλολογικής σκέψης του Γεωργίου Σουγδουρή.

Να σημειώσουμε όλοι οι ομιλητές ήταν θαυμάσιοι. Με τον απλό και κατανοητό λόγο τους, αλλά και τη ροή τους, κράτησαν το ενδιαφέρον του κοινού, το οποίο γέμισε την αίθουσα δείχνοντας τη δίψα του να μάθει κάτι παραπάνω απ' αυτά που ξέρει για τους ανθρώπους του τόπου του.

ΠΑΝ. ΜΠΟΥΡΑΤΖΗΣ

λεηλατεί, να σφαγιάζει αμάχους.

Εκεί ακριβώς είναι που έρχονται σαν καταιγίδα στην ψυχή, με αλλεπάλληλα χτυπήματα, ανηλεώς και συνεχόμενα τα βασανιστικά ερωτήματα. Καθώς μετράς αμέτρητα ακέφαλα κορμιά και διαπιστώνεις πως σε αυτό το σημείο όλα τα σώματα μοιάζουν με τα δικά μας. Δεκάδες εκατοντάδες από δαύτα. Αρκετοί φορούν τις χαρακτηριστικές κορδέλες στο μέτωπό τους. Πώς να ήταν άραγε όταν ζούσαν;

Ζούσαν μέσα στα σώματά τους ψυχές σαν τις δικές μας; Τι απάντηαν τώρα; Η ερώτηση της εσωτερικής φωνής υποκρύπτει την υποκρισία. Έζησες τόσα χρόνια μαζί τους, δεν ξέρεις; Γιατί όλος αυτός ο θάνατος;

Ο Πόλεμος λοιπόν και το αιώνιο θανατηφόρο παιχνίδι του με τον άνθρωπο που είτε στους νικητές της ιστορίας ανήκει είτε στους ηττημένους, αλλοίμονο σε όποιον έχει γνωρίσει τη φρίκη του. Αυτός ο μεγάλος σκοτεινός θεός. Ο θάνατος και τα πτώματα, το αίμα και οι εκτελέσεις, η απώλεια. Οι επιφύλακες με επισκέπτονται και έχω την αίσθηση ότι θα με συντροφεύουν για το υπόλοιπο της ζωής μου.

Ο πόλεμος που, σε όλες του τις μορφές, επιφέρει με την ίδια πάντα βαναυσότητα την απώλεια της προσωπικότητας και τον κατακερματισμό της ψυχής σε όποιον η μοίρα έλαχε να του δώσει την ευκαιρία να ζήσει.

Διότι έχει να κάνει με την εξουσία του ισχυρού πάνω στον ανίσχυρο και ακόμα χειρότερα με την ανάγκη του ισχυρού για

επιβεβαίωση αυτής της εξουσίας. Είτε πρόκειται για τους σκλάβους που υφαίνονται χαλιά για το δυνάστη τους υφιστάμενοι τα πάνδεινα, είτε πρόκειται για αμάχους που έπεσαν στα χέρια του εχθρού.

Πάντα από τη μία πλευρά οι δυνατοί, αυτοί που κρατάνε στα χέρια τους την τύχη μυριάδων ανθρώπων και επιθυμούν να επιβάλουν τη δική τους εκάστοτε νέα τάξη πραγμάτων και από την άλλη οι αδύνατοι που παλεύουν λυσσαλέα με όσα μέσα και δύναμη τους έχει απομείνει να αντισταθούν.

Και δεν έχει σημασία αν αυτοί οι ισχυροί είναι σήμερα από την απέναντι μεριά, ή κατά τη γλώσσα του συγγραφέα, οι λεγόμενοι άπιστοι. Σημασία έχει πως μπορεί κάποια στιγμή- και αυτό αποτελεί και την υπέρβαση του βιβλίου- ότι κάποια στιγμή οι συσχετισμοί και οι δυνάμεις μπορούν να ανατραπούν και οι ισχυροί να βρεθούν από την εδώ μεριά.

Και εκεί είναι επίσης ένα καίριο σημείο όπου ο συγγραφέας βρίσκεται κατά μέτωπο αντιμετώπισης με την έννοια του πολέμου και σε αυτή την εσωτερική πάλη του επιθυμεί και το επιτυγχάνει είναι αλήθεια να έχει, αν όχι συμπολεμιστή, τουλάχιστον σύμμαχο τον αναγνώστη. Διότι υπάρχει και ο φόβος του ιστορικού ότι ποτέ κανείς δεν θα κρατήσει το σκήπτρο της ειρήνης, γιατί όσο υπάρχουν άνθρωποι, θα υπάρχουν διαφορές και διεκδικήσεις.

Αυτός ο φόβος της ανθρώπινης υπαρξης είναι ίσως που ωθεί τον αφηγητή- ακολουθούμενο πάντα από τον συγγρα-

φέα - να θέσει από την αρχή το βασανιστικό ερώτημά του για το αν μπορεί ένας κοινός ασήμαντος άνθρωπος, ένας οποιοσδήποτε άνθρωπος, να ξεφύγει από τη μοίρα του πολέμου, ή ο μόνος τρόπος διαφυγής είναι ο θάνατος, για να φτάσει σιγά σιγά και μέσα από την επισταμένη αναζήτηση σε όλα τα επίπεδα που περιβάλλουν και επηρεάζουν άμεσα το τοπίο των ανθρώπινων συγκρούσεων, στην ανακάλυψη όλων εκείνων των εσωτερικών δυνάμεων οι οποίες, αν μη τι άλλο, μπορούν να κρατήσουν ζωντανή την ελπίδα στον καθένα μας.

Η αναζήτηση αυτή δεν είναι καθόλου εύκολη και ούτε δεδομένη. Απαιτείται θέληση για γνώση και δύναμη ψυχής για τον εντοπισμό των εσωτερικών αποθεμάτων, τα οποία θα σε βοηθήσουν να αντέξεις όχι τα επόμενα, αλλά τον εφιάλτη αυτών που έχεις περάσει.

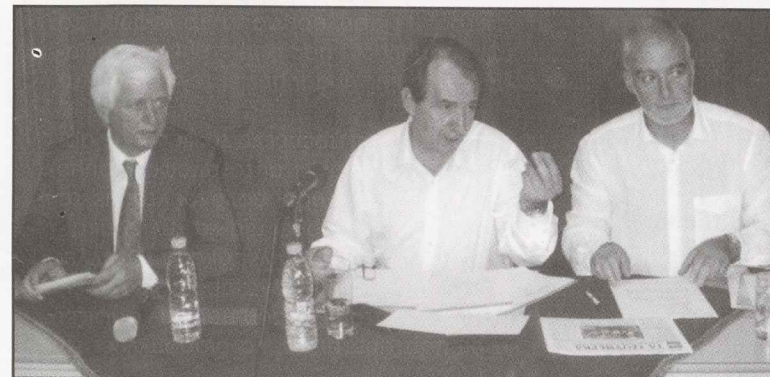
Στο μυθιστόρημα του Μιχάλη Σπένγκου η κάθαρση δεν έρχεται μετά την νίκη των ηττημένων πάνω στους πρώην νικητές. Τουναντίον θα έλεγα, τότε είναι που βασανίζεται περισσότερο ο αφηγητής. Μάλλον η εξέλιξη είναι ανύπαρκτη κάτω από τέτοιες συνθήκες, καθώς ο πόλεμος δεν τελειώνει ποτέ για τους πρωταγωνιστές του. Θα μπορούσε όμως να ισχυρισθεί κανείς ότι αυτή καθούτη η πάλη του με την έννοια πόλεμος ενέχει στοιχεία κάποιου εξαγνισμού, ενώ παράλληλα ο πανταχού παρών έρωτας, παρόλο που και αυτός επιφέρει πολλές φορές τη δική του δυνάστευση και κυριαρχία και δεν ξεφεύγει από τη σχέση ισχυρού-ανίσχυρου, λειτουργεί λυτρωτικά ως καταλύτης όλης αυτής της αγριότητας και της φρίκης του πολέμου από την αρχή έως το τέλος του βιβλίου.

ΒΑΝΤΑ ΚΟΥΤΣΟΚΩΣΤΑ

ΣΤΑ ΑΓΝΑΝΤΑ ΑΡΤΑΣ ΣΤΙΣ 3 ΑΓΟΥΣΤΟΥ 2008

Εκδήλωση μνήμης για τον Στέφανο Φίλο

Γράφει ο ΚΩΝ.ΝΟΣ Β. ΜΠΑΡΜΠΟΥΤΗΣ, σ. Εκπαιδευτικός

Το προεδρείο της εκδήλωσης. Στο μέσον ο συντονιστής - καθηγητής του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων κ. Χρήστος Φίλος, δεξιά ο πρόεδρος της ΙΛΕΤ κ. Κων/νος Μαρωνής και αριστερά ο δήμαρχος Αγνάντων κ. Χρήστος Χασιάκος.

Στην κατάμεστη αίθουσα τελετών του Γυμνασίου-Λυκείου Αγνάντων στην πρώτη σειρά και από δεξιά, ο νομάρχης Άρτας κ. Παπαβασιλείου, ο αντιπρύτανης του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων κ. Παπαγεωργίου και ο πρόεδρος της Ομοσπονδίας Τζουμέρκων κ. Λαναράς. Πίσω ο γεν. γραμματέας του Δήμου Ιωαννίνων κ. Βήχας.

«Ό,τι έχω γράψει για τα Τζουμερκοχώρια δεν το έπραξα από υστεροβουλία, αλλά απλώς έκαμα το χρέος μου και τίποτε περισσότερο».

Με πρωτοβουλία της Ιστορικής και Λαογραφικής Εταιρείας Τζουμέρκων (ΙΛΕΤ) και στον Δήμο Αγνάντων Άρτας, πραγματοποιήθηκε στις 3 Αυγούστου 2008 και ώρα 10.30 π.μ., στην αίθουσα εκδηλώσεων του Γυμνασίου-Λυκείου Αγνάντων, η εκδήλωση μνήμης προς τιμήν του αιμνήστου Εκπαιδευτικού-Συγγραφέα και Ευρευντή ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΜΙΧ. ΦΙΛΟΥ.

Το προεδρείο της εκδήλωσης αποτελούσαν ο κ. Χρήστος Γ. Φίλος, καθηγητής του Τμήματος Μαθηματικών του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων, ως συντονιστής, ο κ. Κων/νος Ι. Μαρωνής, πρόεδρος της Ιστορικής και Λαογραφικής Εταιρείας Τζουμέρκων και ο δήμαρχος Αγνάντων κ. Χρήστος Κ. Χασιάκος.

Την εκδήλωση τίμησαν με την παρουσία τους ο νομάρχης Άρτας κ. Γεώργιος Παπαβασιλείου, ο αντιδήμαρχος του Δήμου Αθαμνίας, ο αντιπρύτανης του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων καθηγητής κ. Γεώργιος Παπαγεωργίου, ο γενικός γραμματέας του Δήμου Ιωαννίνων κ. Κων/νος Βήχας, ο πρόεδρος της Ομοσπονδίας Τζουμερκιωτών κ. Χρήστος Λαναράς, πρόεδροι Συλλόγων και Αδελφοτήτων, συγγενείς του αιμνήστου Στέφανου Φίλου και πολλοί κάτοικοι των Αγνάντων και των γύρω χωριών.

Με την έναρξη της εκδήλωσης απηύθυνε εμπνευσμένο και συγκινητικό χαιρετισμό ο πρόεδρος της Ιστορικής και Λαογραφικής Εταιρείας Τζουμέρκων κ. Κώστας Μαρωνής, ο οποίος αναφέρθηκε στη ζωή και στη δράση του αιμνήστου. Σύντομους χαιρετισμούς απηύθυναν ο δήμαρχος Αγνάντων κ. Χρή-

Ο ΛΟΓΟΣ ΣΤΟΥΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ

Πολίτες εν δράσει

Κύριε διευθυντά

Με τον πιο πάνω τίτλο στο φύλλο 40/Μαΐου-Ιουλίου 2008, της επιμελημένης εφημερίδας σας ΠΥΡΡΟΣ, παρουσιάζετε πέντε (5) συλλόγους αυτόκλητων-αυτοστρατευμένων πολιτών, για την προστασία των μνημείων μας και του πολυαβωμένου περιβάλλοντος.

Είναι οι εξής:

1. **Πολιτών παρέμβαση:** «Είναι άνθρωποι με ευαισθησία στα πολιτιστικά μνημεία, που δυστυχώς η πολιτεία τα εγκατέλειψε».
2. **Ενεργοί πολίτες περιοχής Αμβρακικού:** «Εδώ και χρόνια αγωνίζονται για το περιβάλλον και όχι μόνον».
3. **Σύλλογος προστασίας του Λούρου:** «Αγωνιούν για το ποτάμι τους, που το βλέπουν να υποφέρει από τη ρύπανση που δέχεται».

4. **Σύλλογος προστασίας Αράχθου:** «Με τη δράση του κατάφερε να ευαισθητοποιήσει τους πολίτες να βγουν από το τέλμα».

5. **Καιαμάς SOS, ενεργοί πολίτες-καθαρές Καλαμάς:** «Διοργανώνει την 1η Συνδιάσκεψη το Σάββατο 23 Αυγούστου 2008».

Και όχι μόνον αυτοί οι ελπιδοφόροι και τελεσφόροι Σύλλογοι, αλλά και πολλοί άλλοι πανελλαδικά, δείχνουν και αποδεικνύουν, ότι δεν κατάφερε ο ανελήκτος από παντού συνεχής και επίμονος «βομβαρδισμός» να σπάσει το ηθικό μας, να καταντήσουμε αθύρματα, ζωντανά πτώματα και θλιβεροί μοιραλάτρες. Η ζωτικότητα, η ενεργητικότητα, το ενδιαφέρον για τα κοινά και οπωσδήποτε η ΑΥΤΟΠΕΠΟΙΘΗΣΗ του Έλληνα, δεν πέθαναν, δεν ναρκώθηκαν, όπως μερικοί...θέλουν.

Κι ακόμα, πιστέψαμε και πιστεύουμε, μας έγινε βίωμα ΔΥΣΤΥΧΩΣ, ότι το «κράτος», η εκάστοτε «κυβέρνησή» μας, αφενός μεν πελάγωσαν από τα πολλά και δυσεπίλυτα προβλήματα και αφετέρου ήταν-είναι και αδιάφοροι και ανίκανοι, γιατί η λέξη ΑΞΙΟΚΡΑΤΙΑ, ως έννοια και πρακτική, τους είναι από ξένη έως εχθρική σε όλα τα επίπεδα και τις εκφάνσεις της δημόσιας ζωής. Και ακόμα μας προκαλούν κινιά, θεωρώντας μας συλλήβδην από αφελείς μέχρι δογματικούς τυφλοκομματικούς κλακαδόρους...

«Ο κόμπος έφτασε στο χτένι». Το θερμόμετρο, η υπομονή, η ανοχή, η αντοχή, έφθασαν στο σημείο έκρηξης με απρόβλεπτες συνέπειες... Η δική τους αδιαφορία και ανικανότητα μάς οπλίζει, μας ατσάλωνει τη θέληση, τη δύναμη, την αγωνιστικότητα, την ευρηματικότητα, την αντίσταση.

Με εκτίμηση

ΓΙΩΡΓΟΣ Ε. ΤΖΟΥΒΑΡΑΣ

Χολαργός

στος Χασιάκος και μέλος της οικογένειας του αιμνήστου Στέφανου Φίλου. Αμέσως μετά έγιναν επιμελησθέντες και μεστές περιεχομένου ομιλίες από τους:

- Χρήστο Φίλο, καθηγητή του Τμήματος Μαθηματικών του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων με θέμα «Η γενεθλία γη τιμά τον Στέφανο Μιχ. Φίλο».

- Νίκο Καρατζή, φιλόλογο, συγγραφέα και λαογράφο με θέμα «Ο Δάσκαλος Στέφανος Μιχ. Φίλος».

- Δημήτριο Ράπη, λέκτορα στο Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων με θέμα «Επιστημολογικό-συγγραφικό έργο του Στέφανου Μιχ. Φίλου».

Μετά το τέλος των ομιλιών επεδόθη τιμητική πλακέτα από την Ιστορική και Λαογραφική Εταιρεία Τζουμέρκων, για τη σημαντική προσφορά του στα Τζουμέρκα, σε μέλος της οικογένειας Στέφανου Μιχ. Φίλου. Την πλακέτα επέδωσε ο αντιπρύτανης του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων, καθηγητής κ. Γεώργιος Παπαγεωργίου.

Στον χώρο της εκδήλωσης λειτουργήσε έκθεση βιβλίων του Στέφανου Φίλου και εξετέθη μέρος του προσωπικού του Αρχείου.

Το μεσημέρι της εκδήλωσης η Ιστορική και Λαογραφική Εταιρεία Τζουμέρκων παρέθεσε γεύμα στους καλεσμένους της σε κέντρο των Αγνάντων.

Αξίζουν πολλά συγχαρητήρια στην Οργανωτική Επιτροπή της εκδήλωσης, ήτοι:

- Στον κ. Αθανάσιο Μπαζούκα, γενικό γραμματέα της ΙΛΕΤ,
- Στον κ. Δημήτριο Χαμπήμη,
- Στην κ. Παρασκευή Καπέλη-Γεωργονίκου,
- Στον κ. Ευάγγελο Γιάτρο και
- Στην κ. Λυδία Φίλου-Νικολού που οργάνωσαν μια άψογη, από κάθε πλευρά, εκδήλωση.

ΠΥΡΡΟΣ

ΔΙΗΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ - ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΤΩΝ ΗΠΕΙΡΩΤΩΝ ΤΗΣ ΔΙΑΣΠΟΡΑΣ

ΕΠΙ- ΣΗΜΑΝ- ΣΕΙΣ

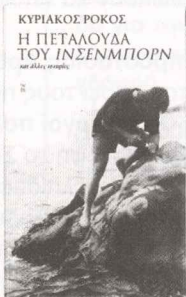
«ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΕΙΑ 2008»: Για έβδομη συνεχή χρονιά πραγματοποιήθηκαν τον Αύγουστο τα «ΧΡΗΣΤΟ-ΒΑΣΙΛΕΙΑ» στην ωραία τοποθεσία Αγνάντια, στο χωριό του Χρήστου Χρηστοβασιλή, Σούλι Χρηστοβασιλή Δήμου Ευρυμενών. Η μεγάλη προσέλευση του κόσμου που έσπευσε να τιμήσει με την παρουσία του την εκδήλωση, αφιερωμένη σ' αυτό τον μεγάλο άνδρα της περιοχής μας, τον **Δημοσιογράφο - Συγγραφέα - Αγωνιστή - Πολιτικό, Χρ. Χρηστοβασιλή**, δείχνει τη δίψα και την ανάγκη να μάθουν και να προβληθεί ό,τι αξιόλογο έχει και προσφέρει η περιοχή μας.

«13 ζωγράφοι εκο-νογραφούν την Πρέβεζα του Καρυωτάκη». Αυτός ήταν ο τίτλος της εικαστικής παρέμβα-

σης 13 γνωστών ζωγράφων, τα έργα των οποίων εκτέθηκαν στην παραλία της όμορφης πόλης όλο τον Αύγουστο, ενώ στις 23 Αυγούστου 2008, μπροστά στο Δικαστικό Μέγαρο, στην παραλία της Πρέβεζας, το Πνευματικό Κέντρο του Δήμου και το Ίδρυμα Ακτία Νικόπολις παρουσίασαν τους δημιουργούς και τα έργα τους. Το ποίημα Πρέβεζα του Κώστα Καρυωτάκη εικονογράφησαν για τις εκδόσεις Μίνερμος οι: Στάθης Βατανίδης, Αλέξης Βερούκας, Γεώργιος Δέρπαπας, Μιχάλης Δέρπαπας, Στάθης Λιβάνης, Κώστας Παπατριανταφυλλόπουλος, Βασίλειος Σπεράντζας, Φαέθων Στάθης,

Γεώργιος Σταθόπουλος, Νίκος Στεφάνου, Αλέκος Φασιανός, Μανώλης Χάρος, Παύλος Χαμπίδης.

Το νέο βιβλίο του γλύπτη Κυριάκου Ρόκου «Η πεταλούδα του Ίνσενμπουργκ άλλες ιστορίες», από τις εκδόσεις Καστανιώτη παρουσιάστηκε πρόσφατα στο Κέντρο Λόγου και Τέχνης 104, με ομιλήτη τον Μάνο Στεφανίδη, ενώ κείμενα απέδωσαν οι ηθοποιοί Γιώργος Αρμένης, Μάνια Παπαδημητρίου και Μηνάς Χατζησάββας.

Νέο βιβλίο και από τον συγγραφέα Μηντς Μήτση, με τίτλο «ΚΥΑΝΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ, ο Κοιμώμενος Γίγας του Χαλεπά, Κρυφό Προπονητήριο Ούμπιονι-

Τραγούδια Ηπειρώτικα

Μυριόπικρα αβάσταχτα μοιρολόγια αργόφαλα της τάβλας μοιρολόγια καημόφορτα της ξενιτιάς στενάγματα βουνήσια θούρια πετάγματα συρτά του θαλασσοκάμπου λικνίσματα πεντάτονα πανάρχαια τερετίσματα στα δυο, στα τρία και στα εκατό μπεράτι, τσάμικο, καγκελωτό της Γης ακούσματα αλλιώςικά αιώνια τραγούδια Ηπειρώτικα.

Νίκος Ρίγγας

ΤΑΣΟΣ ΧΑΛΚΙΑΣ

κών». Είναι μια συλλογή κειμένων και ποιημάτων, χωρισμένων σε τέσσερις ενότητες, που γράφτηκαν τα περισσότερα κατά την παραμονή του για λόγους υγείας σε νοσοκομεία. Είναι μια μαρτυρία για τους ανθρώπους που πονάνε και έρχεται αυτό το έργο στη μεσοτέρη περίοδο του συγγραφέα. Το βιβλίο κυκλοφορεί και με τη γραφή Braille από τον Οίκο Τυφλών για άτομα με απώλεια όρασης.

Δεν ξεχνάμε και τους Ηπειρώτες της Αιγύπτου, οι οποίοι στο Κάιρο και στο πλαίσιο της εκεί Ελληνικής Παροικίας, δραστηριοποιούνται, με πολυποίκιλες εκδηλώσεις, πολιτιστικές και θρησκευτικές. Το έχουμε ξαναεπιστημάνει. Πρόκειται για έναν φάρο του Ελληνισμού και οφείλει η Πολιτεία, αλλά και οι Ηπειρωτικοί φορείς να στηρίξουν τον αγώνα τους. Ψυχή της Ελληνικής Παροικίας ο Πρόεδρος του Συλλόγου Ηπειρωτών Καΐρου Απόλλων Βλάχος.

Ο Ηπειρώτης Ιωάννης Δομπόλης, υπουργός Οικονομικών στην κυβέρνηση του Ιωάννη Καποδίστρια, υπήρξε Μέγας Ευεργέτης και δημιουργός του Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών. Ο Σύνδεσμος Αποφοίτων Ζωσιμαίας Σχολής Ιωαννίνων παίρνει πρωτοβουλίες για την παρουσίαση του έργου του Ιωάννη Δομπόλη και μεταξύ των άλλων προτείνει να φιλοτεχνηθεί και να τοποθετηθεί στον χώρο του Πανεπιστημίου Αθηνών η προτομή του. Παράλληλα, ο Σύνδεσμος συγκέντρωσε και συνεχίζει να συγκεντρώνει από την Ελλάδα και το εξωτερικό, στοιχεία που παρουσιάζουν τη ζωή και τη δράση του Ιωάννη Δομπόλη, με βάση τα οποία σκοπεύει να εκδώσει αναμνηστικό τόμο προς τιμή του μεγάλου αυτού Ηπειρώτη Ευεργέτη. Προτείνει επίσης να γίνουν εκδηλώσεις με πρωτοβουλία του Δήμου και του Πανεπιστημίου και στα Γιάννινα. Υπεύθυνος της έρευνας είναι ο φιλόλογος Σπύρος Εργολάβος.

ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ “Πέτρα”

Η εξειδίκευση

- ✓ στην Ηπειρωτική Εφημερίδα
- ✓ στο Ηπειρωτικό Περιοδικό
- ✓ στο Ηπειρωτικό Βιβλίο
- ✓ στο Ηπειρωτικό Έντυπο

Κι ακόμη: ΑΦΙΣΕΣ - ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΑ - ΛΕΥΚΩΜΑΤΑ & ΚΑΘΕ ΕΝΤΥΠΟ

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΗ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ

ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗΣ ΘΕΜΑΤΟΓΡΑΦΙΑΣ

ΙΔΙΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ:

- «ΠΥΡΡΟΣ» (Διημενίαια εφημερίδα - περιοδικό των Ηπειρωτών της Διασποράς)
- ΑΡΧΕΙΟ ΤΥΠΟΥ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗΣ ΔΙΑΣΠΟΡΑΣ (Α.Τ.Η.Δ.)

15
Χρόνια Προσφοράς
στην Ήπειρο &
στους Ηπειρώτες

ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ 32, 106 83 ΑΘΗΝΑ - ΤΗΛ.: 210 82.33.830 - FAX: 210 82.38.468, e-mail: ekdoseispetra@hotmail.com